

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRESENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMPTE RENDU INTEGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

COMMISSION DE LA JUSTICE

maandag

15-07-2002

14:15 uur

lundi

15-07-2002

14:15 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CD&V	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
FN	<i>Front National</i>
MR	<i>Mouvement réformateur</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
cdH	<i>centre démocrate Humaniste</i>
SP.A	<i>Socialistische Partij Anders</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties:</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications:</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen:</i>	<i>Commandes:</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel.: 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél.: 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax: 02/549 82 74</i>	<i>Fax: 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail: publicaties@deKamer.be</i>	<i>e-mail: publications@laChambre.be</i>

INHOUD

Samengevoegde vragen van - de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de vlucht van de jonge moordenaar Farid Riffi" (nr. 7724) - mevrouw Jacqueline Herzet aan de minister van Justitie over "de herhaalde ontsnappingen uit instellingen voor sociaal verweer" (nr. 7811) <i>Sprekers: Bart Laeremans, Jacqueline Herzet, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	1 1 1
Vraag van de heer Ferdy Willems aan de minister van Justitie over "de uitwijzing van Roemeense jongeren" (nr. 7734) <i>Sprekers: Ferdy Willems, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	8
Vraag van de heer Karel van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "de vacante plaats van hoofdgriffier bij het Arbeidshof te Luik" (nr. 7796) <i>Sprekers: Karel Van Hoorebeke, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	13
Vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Justitie over "het uitblijven van de aangekondigde weddeverhoging voor sommige categorieën personeelsleden van de griffies en parketten" (nr. 7801) <i>Sprekers: Servais Verherstraeten, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	14
Vraag van mevrouw Fientje Moerman aan de minister van Justitie over "de niet-universitaire instellingen van hoger onderwijs die diploma's mogen afleveren waaruit een gespecialiseerde opleiding in het fiscaal recht blijkt" (nr. 7807) <i>Sprekers: Fientje Moerman, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	16
Vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "de beweerde boycot door zijn kabinetsmedewerker van het onderzoek van San" (nr. 7810) <i>Sprekers: Tony Van Parys, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	18
Vraag van de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de inschakeling van Franstalige raadsheren in Nederlandstalige procedures" (nr. 7813) <i>Sprekers: Bart Laeremans, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	21
Vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "de ernstige problemen met het vergelijkend DNA-onderzoek" (nr. 7814) <i>Sprekers: Tony Van Parys, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	24

SOMMAIRE

Questions jointes de - M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "l'évasion du jeune assassin Farid Riffi" (n° 7724) - Mme Jacqueline Herzet au ministre de la Justice sur "les évasions à répétition des établissements de défense sociale" (n° 7811) <i>Orateurs: Bart Laeremans, Jacqueline Herzet, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	1 1 1
Question de M. Ferdy Willems au ministre de la Justice sur "l'expulsion de jeunes Roumains" (n° 7734) <i>Orateurs: Ferdy Willems, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	8
Question de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "la fonction vacante de greffier en chef à la Cour du travail de Liège" (n° 7796) <i>Orateurs: Karel Van Hoorebeke, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	13
Question de M. Servais Verherstraeten au ministre de la Justice sur "le retard pris dans l'augmentation de traitement annoncée pour certaines catégories du personnel des greffes et des parquets" (n° 7801) <i>Orateurs: Servais Verherstraeten, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	14
Question de Mme Fientje Moerman au ministre de la Justice sur "les établissements d'enseignement supérieur non universitaire délivrant des diplômes attestant d'une formation spécialisée en droit fiscal" (n° 7807) <i>Orateurs: Fientje Moerman, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	16
Question de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "le prétendu boycott par son collaborateur de cabinet de l'enquête van San" (n° 7810) <i>Orateurs: Tony Van Parys, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	18
Question de M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "le recours à des conseillers francophones dans le cadre de procédures en néerlandais" (n° 7813) <i>Orateurs: Bart Laeremans, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	21
Question de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "les sérieux problèmes liés à l'examen comparatif de l'ADN" (n° 7814) <i>Orateurs: Tony Van Parys, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	24

Vraag van de heer Guy Hove aan de minister van Justitie over "de loonsverhoging voor de rechterlijke orde" (nr. 7815)

Sprekers: **Guy Hove, Marc Verwilghen,** minister van Justitie

27

Question de M. Guy Hove au ministre de la Justice sur "l'augmentation de la rémunération des membres de l'ordre judiciaire" (n° 7815)

Orateurs: **Guy Hove, Marc Verwilghen,** ministre de la Justice

27

Vraag van de heer Marcel Hendrickx aan de minister van Justitie over "het betekenen van een exploit in strafzaken" (nr. 7818)

Sprekers: **Marcel Hendrickx, Marc Verwilghen,** minister van Justitie

28

Question de M. Marcel Hendrickx au ministre de la Justice sur "la signification d'un exploit en matière pénale" (n° 7818)

Orateurs: **Marcel Hendrickx, Marc Verwilghen,** ministre de la Justice

28

Vraag van de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de aanpak van de jeugdcriminaliteit in Brussel" (nr. 7820)

Sprekers: **Bart Laeremans, Marc Verwilghen,** minister van Justitie

29

Question de M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "la lutte contre la délinquance juvénile à Bruxelles" (n° 7820)

Orateurs: **Bart Laeremans, Marc Verwilghen,** ministre de la Justice

29

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

COMMISSION DE LA JUSTICE

van

du

MAANDAG 15 JULI 2002

LUNDI 15 JUILLET 2002

14:15 uur

14:15 heures

La séance est ouverte à 14.20 heures par Mme Jacqueline Herzet, présidente.
De vergadering wordt geopend om 14.20 uur door mevrouw Jacqueline Herzet, voorzitter.

01 Samengevoegde vragen van

- de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de vlucht van de jonge moordenaar Farid Riffi" (nr. 7724)

- mevrouw Jacqueline Herzet aan de minister van Justitie over "de herhaalde ontsnappingen uit instellingen voor sociaal verweer" (nr. 7811)

01 Questions jointes de

- M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "l'évasion du jeune assassin Farid Riffi" (n° 7724)

- Mme Jacqueline Herzet au ministre de la Justice sur "les évasions à répétition des établissements de défense sociale" (n° 7811)

01.01 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mevrouw de voorzitter, de vraag is al enige tijd geleden gesteld. De bedoeling was dat ze toen gekoppeld zou worden aan de bespreking in de plenaire vergadering, maar die werd twee keer uitgesteld. Geen probleem, mijnheer de minister, want de zaken blijven toch wel van enig belang.

Op 2 juli signaleerde ik dat de maandag voordien bekend raakte dat, op 15 juni reeds, de jonge moordenaar Farid Riffi ontsnapt was uit de instelling Les Marronniers in Doornik. Het betreft een zeer zware crimineel, die al op 16-jarige leeftijd verschillende doden op zijn geweten had. De eerste keer viel een dode door een aanrijding, de tweede keer was het een aanrijding met een gestolen voertuig. Zijn laatste slachtoffer was een bejaarde man van 82 jaar die op een zeer gruwelijke manier vermoord werd. Het was een zeer gruwelijke roofmoord, waarvoor de dader uiteindelijk 16 jaar cel kreeg. Het is op de leeftijd van 16 jaar zeer uitzonderlijk dat men naar Assisen verwezen wordt, hier is het gebeurd.

Nu blijkt dat de familie van het slachtoffer noch van de overplaatsing naar Les Marronniers, noch van de ontsnapping op 15 juni op de hoogte werd gebracht. Heel opmerkelijk is dat dergelijke zware criminelen op een zeer regelmatige basis de instelling mogen verlaten voor een wandeling in de stad en daarbij nauwelijks begeleid worden. De directrice van de instelling wijt de ondermaatse begeleiding onder meer aan een gebrek aan middelen en personeel. Maar als we dan in de kranten lezen wat de andere verantwoordelijken zeggen, en ik verwijs daarbij naar de hoofdgeneesheer Alexandre Daillet, dan zegt hij: "De ontsnapping op zich vinden wij niet zo belangrijk, voor ons wordt het pas erg als hij nieuwe feiten pleegt."

01.01 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Le 15 juin, le jeune assassin Farid Riffi s'est évadé de l'établissement de défense sociale *Les Marronniers* à Tournai. Il a déjà plusieurs meurtres sur la conscience. Or, il a été transféré dans un établissement qu'il pouvait quitter régulièrement pour aller se promener en ville sans être accompagné ou presque. L'évasion de Farid Riffi n'est pas un cas isolé. Cela soulève beaucoup de questions sur cet établissement où séjournent de grands criminels comme Patrick Derochette.

Qui a décidé de transférer Riffi de la prison à l'établissement *Les Marronniers*? Quelle est la procédure suivie habituellement dans pareils cas? L'article 22 de la loi de défense sociale a-t-il été appliqué? Le ministre a-t-il son mot à dire? Ou est-ce seulement la Région wallonne?

Pourquoi la proche famille des victimes n'a-t-elle pas été

Dat is zeer merkwaardig voor een instelling waar toch verscheidene gevangenen worden vastgehouden. Op de duur begint men zich af te vragen of deze mensen, die hun bewakingsplicht veronachtzamen en helemaal relativëren, zelf niet rijp zijn voor de psychiatrie. De feiten roepen heel wat vragen op, vooral omdat ontsnappingen uit deze instelling de laatste tijd veelvuldig zijn gebeurd. Naast anderen bevindt ook de crimineel Patrick Derochette zich in deze instelling.

Mijnheer de minister, in het verleden hebben wij u reeds ondervraagd over deze instelling. U zei toen dat u daarover geen bevoegdheid hebt, maar wel het Waals Gewest. Het dossier, waarover wij u toen ondervroegen, ging om mensen die geïnterneerd waren en niet veroordeeld. In dit geval gaat het om een veroordeelde. Ik neem aan dat u de verantwoordelijkheid nu wel op zich neemt.

Ten eerste, wie heeft beslist om Riffy over te plaatsen vanuit een gewone gevangenis naar Les Marronniers? Wat is de gebruikelijke procedure terzake? Ik vermoed dat het gaat om een toepassing van artikel 21 van de wet op het sociale verweer. Ik had er graag meer uitleg over gekregen. Heeft het ministerie van Justitie enige zeggenschap gehad in deze zaak?

Ten tweede, waarom wordt de naaste familie van de slachtoffers niet betrokken bij een dergelijke beslissing tot overplaatsing? Waarom werden de familieleden zelf niet op de hoogte gebracht? Kan de minister verklaren waarom de familieleden het nieuws van de ontsnapping vele dagen later via de krant moesten vernemen? Werd het ministerie van Justitie door het Waalse gewest geïnformeerd? Zo ja, welk gevolg werd daaraan gegeven?

Ten derde, welke inspanningen werden inmiddels geleverd om de betrokkene opnieuw in te rekenen? Kan de minister meedelen wat momenteel het lot is van ontsnappingskoning Mustaffa, de broer van de betrokkene?

Ten vierde, vindt de minister het aanvaardbaar dat dergelijke gevaarlijke criminelen op regelmatige basis en zonder veel begeleiding de stad in mogen intrekken? Klopt het dat de begeleiders-bewakers geen dwang mogen uitoefenen bij ontsnappingspogingen? Zo ja, wat is de zin van het meesturen van bewakers?

Ten vijfde, in welke mate is Justitie betrokken bij de opvang van dergelijke criminelen in een Waalse gewestinstelling? Wordt de administratie van het ministerie nog regelmatig van de evolutie in dergelijke dossiers op de hoogte gesteld? In welke mate speelt de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidsstelling een rol bij de vrijlatingsaanvragen nadien, dus op het eventuele einde van het verblijf in Les Marronniers? Wie financiert die opvang van veroordeelden? Betaalt Justitie hiervoor? Zo ja, bestaan er dan geen afspraken over een verscherpte bewaking, aangezien het dan toch om veroordeelden gaat?

Ten zesde, hoe oordeelt de minister over de verklaring van volkopsychiater Alexandre Daillet dat de ontsnapping van Farid op zich niet zo belangrijk is?

associée à la décision? La Justice a-t-elle été informée par la Région wallonne? Quels efforts ont été déployés pour mettre Riffi sous les verrous? Qu'advient-il de son frère, le roi de l'évasion Mustapha Riffi? Est-il exact que de tels criminels soient autorisés à se rendre en ville régulièrement sans être accompagnés? N'est-il pas grand temps de construire des institutions psychiatriques spéciales adaptées à ce genre de cas?

Ten zevende, is het in deze omstandigheden nog langer verantwoord dat gevaarlijke geïnterneerden en psychiatrische gevangenen in Les Marronniers worden ondergebracht? Wordt het niet de hoogste tijd dat Justitie zelf haar verantwoordelijkheid opneemt en de nodige psychiatrische gevangenissen bouwt in Vlaanderen en Wallonië?

Voorzitter: Fientje Moerman.

Présidente: Fientje Moerman.

01.02 **Jacqueline Herzet** (MR): Madame la présidente, monsieur le ministre, je souhaiterais prolonger la question de M. Laeremans. En effet, ma question porte sur les évasions à répétition au sein de l'établissement de défense sociale "Les Marronniers".

Dans le courant de l'année 2000, à la suite de l'assassinat d'une jeune infirmière française par un pensionnaire de l'établissement en question, une série de mesures ont été prises afin de sécuriser "Les Marronniers". A cette époque, nous, parlementaires fédéraux, nourrissions l'espoir que ces décisions soient suivies d'effets.

A la lecture de la presse de cette semaine, il apparaît clairement qu'il n'en est rien. Je vous rappellerai brièvement les évasions qui se sont produites en un an et demi:

- fin décembre 2000, un pensionnaire obtient l'autorisation de faire un "jogging" autour du terrain de foot; il n'en reviendra pas;
- fin décembre 2000 aussi, après avoir scié les barreaux de leur cellule, quatre pensionnaires disparaissent dans la nature;
- en février 2001, deux pensionnaires, connus pour viol et tentative de meurtre, s'échappent des "Marronniers" au cours d'une sortie accompagnée,
- le lendemain, un troisième pensionnaire s'échappait lors d'une autre sortie, également autorisée, dans un centre commercial;
- en juin 2001, deux autres pensionnaires disparaissent; un troisième pensionnaire a également scié les barreaux de sa cellule et a révélé ses talents d' Exhibitionniste dès sa sortie;
- dans le courant du mois de mai 2002, un pensionnaire, connu pour trois meurtres, dont celui de sa propre mère, s'échappe lors d'une sortie en groupe;
- le 15 juin dernier, un pensionnaire connu pour être dangereux se faisait également la malle. Il a faussé compagnie à l'éducatrice qui se rendait avec lui au marché. Son curriculum vitae était particulièrement effrayant et connu de tous. A l'âge de 16 ans, il avait assassiné un vieil homme de 88 ans, après lui avoir entravé les genoux, les poignets et lui avoir cassé les dents. Il s'agissait donc d'un crime crapuleux.
- le 27 juin 2002, un pensionnaire s'enfuyait à nouveau en profitant d'une sortie de groupe.

En conclusion, monsieur le ministre, violeurs et meurtriers continuent à s'échapper des "Marronniers", et parfois en toute discrétion. Face à ces évasions multiples et récurrentes, je voudrais vous poser les questions suivantes:

Tous les pensionnaires qui se sont évadés et dont la presse a fait état ont-ils été appréhendés? Je voudrais également savoir comment il se fait que l'on accorde des autorisations de sortie à des personnes avec des antécédents aussi lourds. Ne conviendrait-il pas de mieux encadrer les sorties en groupe? Combien de membres du personnel

01.02 **Jacqueline Herzet** (MR): De maatregelen die sedert 2000 worden genomen om *Les Marronniers* in Doornik te beveiligen hebben niet het verwachte resultaat opgeleverd. Uit dit centrum zijn immers al veel - soms zeer gevaarlijke - bewoners ontsnapt. Werden de ontsnapte bewoners opnieuw aangehouden? Waarom krijgen mensen met zo'n ernstige antecedenten uitgaansverlof? Moet het toezicht niet worden verscherpt als ze in groep de instelling verlaten en moet het personeelsbestand dan niet worden uitgebreid? Bent u van plan om de elektronische armband in te voeren? Sedert de opening van een zwaar beveiligd paviljoen in *Les Marronniers* vond er geen enkele ontsnapping meer plaats. Het probleem doet zich vooral voor in het kader van het uitgaansverlof.

Wat ik zojuist heb gezegd is niet alleen een zaak van de Waalse Gemeenschap, maar ook van de federale overheid. Van wie hangt de erkenning en de controle van de commissies voor sociaal verweer af? Welke opleiding hebben de begeleiders van die groepen genoten? Werden er strafmaatregelen genomen? Zijn die begeleiders belast met een opvoedende taak of moeten ze enkel toezicht houden en de maatschappij beschermen?

Zou u voorstander zijn van een wetsvoorstel dat ertoe strekt verandering te brengen in het feit dat ontsnappingen niet als misdrijf worden beschouwd?

sont-ils chargés d'accompagner les pensionnaires lors d'une sortie, soit dans des centres commerciaux, soit pour faire du jogging ou encore pour aller au marché? Doivent-ils vraiment se rendre au marché, au complexe sportif, au centre commercial, etc.? Monsieur le ministre, ne conviendrait-il pas de fournir des efforts en termes de personnel? Vous aviez souvent émis, à juste titre, l'idée des bracelets électroniques. Sont-ils utilisés? Ce système est-il efficace? Avez-vous l'intention d'élargir cette méthode de surveillance lors des sorties autorisées?

On a interrogé la directrice de l'établissement de Tournai. Cette dernière constate que, depuis l'ouverture d'un pavillon de haute sécurité, on n'a plus enregistré la moindre évasion dans l'enceinte des "Marronniers". Les difficultés que nous connaissons proviennent donc des sorties autorisées et surveillées. C'est uniquement dans ce cadre-là que certains pensionnaires ont réussi à déjouer l'attention de leurs accompagnateurs.

Monsieur le ministre, je suis convaincue que ce que je viens de dire relève, pour l'essentiel, de la Communauté.

01.03 Marc Verwilghen, ministre: Le tout!

01.04 Jacqueline Herzet (MR): Le tout! Je poursuis néanmoins car je considère que le fédéral a également un rôle à jouer.

Monsieur le ministre, puisque les commissions de défense sociale sont seules compétentes pour accorder les congés aux internés, de qui dépend l'agrégation et le contrôle de ces commissions? Le fédéral, à savoir le ministère de la Justice, est-il représenté dans ces commissions avec voix consultative, avec voix délibérative? Y a-t-il un contrôle? Doivent-elles rendre des comptes? A qui, combien de fois, etc.?

J'attire également votre attention, monsieur le ministre, sur l'adéquation indispensable – je l'ai dit souvent et je ne cesserai de le répéter – entre la formation et l'âge des accompagnateurs ou des éducateurs, avec la personnalité des internés qui leur sont confiés. Je crois vraiment qu'il y a là quelque chose qui cloche. Peut-on avoir des renseignements à ce sujet? Quelle est leur formation? A nouveau, qui contrôle leur travail? Y a-t-il eu des sanctions? Des évasions à répétition, cela mérite tout de même un examen approfondi. Etablit-on des dossiers? Bref que fait-on?

Je voudrais aussi exprimer ma réelle inquiétude au sujet de ce que j'appelle le "syndrome d'Everberg". Monsieur le ministre, quelle est la mentalité, quelles sont les consignes, quelles sont les missions de ces accompagnateurs? Sont-ils là pour être des éducateurs comme il nous a été répondu à Everberg ou sont-ils chargés de la surveillance et de la sécurité de la société pendant qu'ils accompagnent ces internés?

Ma dernière remarque sera également une proposition. Il est exact que ni la fugue ni l'évasion ne sont des délits. Etant donné tout ce qui précède, qui n'est pas nouveau et qui se répète régulièrement, ne croyez-vous pas qu'il est temps que cela change? Monsieur le ministre, si nous déposons une proposition de loi allant dans ce sens, y seriez-vous favorable?

Voorzitter: Fred Erdman

Président: Fred Erdman

01.05 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega's Laeremans en Herzet, ik denk dat heel wat tijd had kunnen worden bespaard indien in hoofde van de heer Laeremans twee zaken zouden zijn gebeurd.

Ten eerste, indien hij zou hebben geluisterd naar het antwoord dat ik aan mevrouw Milquet op een totaal gelijkaardige vraag enkele maanden geleden heb gegeven naar aanleiding van eerdere ontsnappingen en ten tweede, indien men zich ook de moeite zou hebben getroost om de wet op de bescherming van de maatschappij te bekijken en te bestuderen. Immers, daarin kan men op alle gestelde vragen van A tot Z het antwoord vinden.

In het antwoord dat ik nu zal geven zal ik, om evidente redenen, niet ingaan op de persoonlijke aspecten van de zaak; en ik zal ook niet ingaan op bevoegdheden die de mijne niet zijn. U kunt daarover een andere mening hebben maar dat is wat de wetgever heeft voorzien.

In de eerste plaats wens ik te zeggen dat een plaatsingsbeslissing van een geïnterneerde altijd wordt genomen door de Commissie tot Bescherming van de maatschappij. Dit is een administratief rechtscollege dat in volle onafhankelijkheid oordeelt en dat geen enkele verantwoording is verschuldigd aan de minister van Justitie.

De Commissies voor de Voorwaardelijke invrijheidsstelling, mijnheer Laeremans, zijn niet hetzelfde als de commissie tot Bescherming van de maatschappij, zij zijn alleen vergelijkbaar. U zegt uiteraard, maar ik vermeld dit hier omdat sommige van uw vragen er mij doen aan twifelen of u dat verschil wel kent, dan kan ik niet tussenkomen in de besluitvorming. Net zoals bij de commissie tot Bescherming van de maatschappij kan ik bij de commissies voor de Voorwaardelijke invrijheidsstelling niet tussenkomen in de besluitvorming.

Ook het Waalse Gewest, en dat is voor de volledigheid en dat ontlast hen niet van andere verantwoordelijkheden kan niet tussenkomen. Zij hebben geen zeggenschap in de beslissingen; zij moeten die beslissingen uitvoeren.

Het feit dat familieleden niet worden verwittigd is in die zin normaal dat het effectief niet in de wet is voorzien. U weet dat er momenteel wordt gewerkt aan een nieuwe wet op de internering waarin ik dat wel uitdrukkelijk laat voorzien maar in het verleden en in de huidige wettekst, zoals hij thans voorligt, is dat niet het geval.

Het gezag en het beheer over Les Marronniers werd reeds in 1948 overgedragen van Justitie naar Volksgezondheid. Ingevolge de verschillende staatsvormingen werd dit van het Ministerie van Sociale Zaken overgedragen naar het Ministerie van Sociale Zaken van het Waalse Gewest. Dit betekent heel concreet dat ik niet bevoegd ben voor de veiligheid van Les Marronniers. De honderden miljoenen die ik jaarlijks betaal aan deze inrichting worden uitgekeerd op basis van artikel 27 van de wet op de bescherming van de maatschappij. Het bedrag stemt overeen met de ligdagprijs in de psychiatrie.

01.05 **Marc Verwilghen**, ministre: Dans la loi de défense sociale, vous trouverez la réponse à deux tiers de ces questions: les décisions de placement d'un interné sont toujours prises en toute autonomie par la commission de défense sociale. Je ne peux intervenir dans cette procédure, ni la Région wallonne non plus. Il est normal que les parents des victimes n'aient pas été informés. La loi ne le prévoit pas. L'établissement *Les Marronniers* a été transféré en 1948 de la Justice à la Santé publique puis au ministre des Affaires sociales de la Région wallonne. Je ne suis donc pas compétent pour la sécurité dans cet établissement et je ne n'en suis pas non plus responsable. Les centaines de millions dont la Justice dote chaque année *Les Marronniers* sont octroyés sur la base de l'article 27 de la loi de défense sociale. Le montant correspond au prix d'une journée d'hospitalisation dans la psychiatrie.

Mon administration n'a pas été informée de l'évasion. Des informations n'ont été données qu'au moment où elles ont été demandées. Seules les commissions compétentes sont informées en ce qui concerne les internés. Le service des Etablissements pénitentiaires se borne à vérifier les données d'admissibilité relatives à la détention.

J'ignore qui est responsable de l'accompagnement aux Marronniers et si des moyens de contrainte peuvent y être utilisés. Je puis seulement vous informer sur la manière dont les établissements pénitentiaires organisent une permission de sortie sous accompagnement.

Mijn administratie werd niet op de hoogte gebracht van deze ontsnapping. Ze heeft de ontsnapping, net zoals u, moeten vernemen via de pers. Er werd enkel informatie meegedeeld op het ogenblik dat dit door het ministerie werd gevraagd. Het directoraat-generaal Strafinrichtingen wordt overigens niet systematisch op de hoogte gehouden van de geïnterneerden die buiten de instellingen verblijven. Het is de bevoegde Commissie ter Bescherming van de Maatschappij die op de hoogte wordt gehouden. De enige betrokkenheid van de Strafinrichtingen beperkt zich tot het nagaan van de toelaatbaarheidsdata in verband met sleutelmomenten in de detentie, wanneer daarom wordt gevraagd.

Ik weet niet wie voor de begeleiding in Les Marronniers instaat. Ik kan dus ook niet antwoorden op uw vraag of dwangmiddelen al dan niet gebruikt mogen worden. Ik kan alleen maar bij analogie verwijzen naar wat plaatsgrijpt in de strafinrichtingen. Wanneer daar een uitgangspersmissie onder begeleiding wordt toegestaan, dan gebeurt dat meestal door een aalmoezenier, een morele consulent, een verpleger, of een medewerker van de psychosociale dienst. Deze personen hebben uiteraard geen recht om dwang uit te oefenen. Indien de veiligheid het vereist, wordt de begeleiding door de politie uitgevoerd en deze kan uiteraard wel dwang gebruiken.

Aux nombreuses questions de Mme Herzet relatives à des incidents sérieux impliquant les résidents de l'institut des Marronniers, je ne puis que répondre que je ne suis pas compétent en cette matière. La gestion et la sécurité de cet établissement relèvent intégralement de la compétence du ministre régional wallon, M. Detienne.

L'octroi d'une permission de sortie est de la compétence des commissions de Défense sociale. Il s'agit d'une juridiction administrative qui statue en toute indépendance et sur laquelle le ministre de la Justice n'a aucune possibilité d'interférence. La Région wallonne n'a pas non plus de pouvoir à cet égard. Elle doit cependant exécuter les décisions prises. Il lui appartient de déterminer les moyens à mettre en œuvre à cet effet.

L'idée du bracelet électronique peut évidemment être mise sur la table. Cependant, ce système a ceci d'étonnant qu'il ne permet pas pour l'instant la localisation en dehors de la portée de la boîte installée à l'intérieur de l'habitation de la personne qui porte le bracelet. Il existe cependant sur le marché des systèmes permettant une localisation précise, tel le système GPS. Il faut néanmoins penser aux conséquences en cas de destruction ou d'arrachage du bracelet. Dans ce cas, nous ne serons pas plus avancés. Le système de surveillance électronique ne constitue dès lors pas un moyen efficace pour apporter une solution à cette problématique.

Considérer qu'une personne en fuite est en infraction est une possibilité à laquelle nous pourrions réfléchir, au départ d'une initiative parlementaire. Jusqu'à présent et pour des raisons évidentes, cela n'a jamais été retenu. Mais les cas sont assez particuliers pour justifier de se poser la question. Si dans le cadre de mes compétences, je me trouvais confronté à ce problème, je demanderais que d'autres mesures soient prises à l'égard de cette personne.

Het beheer van *Les Marronniers* valt onder de bevoegdheid van de Waalse gemeenschapsminister Detienne.

De toelating om het centrum te verlaten hangt af van de commissie tot Bescherming van de Maatschappij, een administratief rechtscollege dat volledig onafhankelijk optreedt.

Het huidige systeem van elektronische armband maakt geen lokalisatie mogelijk buiten het centrum zelf. Als de betrokkene zijn armband vernietigt of uitdoet, staan we trouwens ook nergens.

Om de vlucht als een inbreuk te kunnen beschouwen is een parlementair initiatief vereist, wat tot nu toe niet is gebeurd.

Als de feiten zich in het kader van mijn bevoegdheden hadden voorgedaan, zou men andere maatregelen tegenover mij hebben gevraagd.

01.06 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik begrijp het antwoord van de minister echt niet.

Mijnheer de minister, ik heb verwezen naar de vragen van 13 juni 2000, waarin collega Van Parys en ikzelf u ondervraagd hebben over een ontsnapping van iemand die nadien een moord heeft gepleegd. U weet het nog wel: het ging om een Franse studente verpleegkundige die vermoord werd. Toen hebt u gezegd: "Ik draag geen enkele verantwoordelijkheid, het is volledig de verantwoordelijkheid van het Waalse Gewest. Pas – en dan wordt het belangrijk – vanaf het ogenblik dat deze commissie beslist om een veroordeelde te plaatsen binnen de psychiatrische annexen van een strafinrichting, draag ik verantwoordelijkheid en kan ik tussenbeide komen. Anders niet".

Mijnheer de minister, het is heel duidelijk dat het hier om een veroordeelde gaat en niet zomaar om een geïnterneerde. U zei zelf, in het begin, dat de wet is op de bescherming van de maatschappij van toepassing is en dat u geen beslissing kan nemen inzake de plaatsing van de geïnterneerde door die commissie. Het gaat hier echter niet zomaar om een geïnterneerde, maar om een veroordeelde. Ik kan niet aannemen dat u over iemand die 16 jaar effectief heeft gekregen voor zeer gruwelijke feiten zegt dat, vanaf het moment dat die beslissing genomen is door een commissie, u er zich niks meer van aantrekt en dat u er uw handen af houdt. Ik vind dat een afwentelen van verantwoordelijkheid.

01.07 Minister Marc Verwilghen: U is er nog steeds niet in geslaagd die wet te lezen. Lees ze toch eens. Misschien zal u dan weten hoe de zaak moet bekeken worden. Dit is het voorwerp geweest van ettelijke parlementaire onderzoekscommissies. U zou dus beter moeten weten.

01.08 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): U hebt zelf gezegd dat u wél verantwoordelijk was bij veroordeelden.

01.09 Minister Marc Verwilghen: Daar gaat het niet om, het is een beslissing die de Commissie voor de bescherming van de maatschappij heeft genomen. Die moet u daarover interpellieren. Het is de enige die u er kunt over interpellieren.

01.10 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Hoe moeten wij, als leden van het parlement, een commissie interpellieren? U bent wel bevoegd om de wet te wijzigen en de wetgeving in verband met internering aan te passen, maar als het gaat om de concrete toepassing en de controle erop, dan hebt u niets te zeggen. Ik vind dat u minstens die verantwoordelijkheid moet claimen en dat uw diensten mensen die zo zwaar zijn veroordeeld moet blijven volgen. Zelfs al waren ze in vrijheid gesteld, dan nog zou Justitie dit soort mensen in het oog moeten houden en vermijden dat ze hervallen, want het gaat om gevaarlijke psychopaten. De wijze waarop deze moord is gepleegd, een 82-jarige die, vastgebonden, aan allerlei folteringen is blootgesteld, is dermate gruwelijk dat Justitie daarin verantwoordelijkheid blijft behouden.

Ik snap niet dat men als minister van Justitie wel verantwoordelijk is voor mensen die in de gevangenis terechtkomen, maar die geen

01.06 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Je vous renvoie aux questions posées le 13 juin par M. Van Parys et moi-même à propos de l'évasion d'un autre criminel de l'établissement "Les Marronniers" et aux réponses que vous y avez apportées. En l'occurrence, il ne s'agit pas d'une personne internée mais d'un criminel condamné pour faits graves. J'estime qu'il est inacceptable que le ministre se désintéresse de ce condamné. Le ministre fuit ses responsabilités.

01.07 Marc Verwilghen, ministre: Lisez le texte de la loi! Ce sont les commissions de défense sociale que vous devez interpellier à ce sujet.

01.10 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Vous savez que nous ne le pouvons pas.

Le ministre doit revendiquer la responsabilité lui permettant de continuer à suivre ce genre de dangereux psychopathes. Il est tout de même inacceptable que le ministre reste responsable de personnes qui n'ont pas leur place en prison alors qu'il n'assume pas cette responsabilité pour les personnes condamnées.

J'espère que les nouveaux projets

enkele veroordeling hebben opgelopen. Er is mij een recent geval bekend van iemand met de naam Mario, die het verstand heeft van een 4-jarige, en dus helemaal niet in de gevangenis thuishoorde. Voor hem bent u wel verantwoordelijk, hoewel hij nooit is veroordeeld. Voor zware veroordeelden wijst u de verantwoordelijkheid af. Ik vind dat bijzonder vreemd. We hebben uw ontwerp inzake internering nog niet gezien, we hebben de teksten nog niet gehad, maar ik hoop in elk geval dat u in de toekomst dit soort verantwoordelijkheid niet meer kunt afwentelen.

01.11 Jacqueline Herzet (MR): Monsieur le ministre, j'estime que vous avez tout à fait raison, la responsabilité en cette matière incombe à votre collègue de la Région wallonne.

Cependant, au fédéral, nous avons aussi des parlementaires élus. A défaut de mesures valables, efficaces et vérifiées prises dans d'autres instances, il faut bien que le pouvoir fédéral se saisisse d'une partie du problème.

Monsieur le ministre, les citoyens ne savent souvent pas qui doit prendre les mesures nécessaires, peu leur importe, d'ailleurs. Ils souhaitent simplement que des mesures efficaces soient prises. Dans la foulée de notre réflexion, je vais donc déposer une proposition de loi dans ce sens. Cela aura au moins le mérite de lancer le débat car j'estime qu'il est grand temps de prendre les mesures qui s'imposent.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

02 Vraag van de heer Ferdy Willems aan de minister van Justitie over "de uitwijzing van Roemeense jongeren" (nr. 7734)

02 Question de M. Ferdy Willems au ministre de la Justice sur "l'expulsion de jeunes Roumains" (n° 7734)

02.01 Ferdy Willems (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik heb deze vraag reeds gesteld aan de minister van Binnenlandse Zaken, die mij antwoordde terzake slechts de uitvoerder te zijn – tickets bestellen en dergelijke. Ik moest mij tot de minister van Justitie wenden, wat ik nu ook doe.

Mijnheer de minister, ik ben er mij van bewust dat deze vraag niet de meest populaire is en dat men er zich niet geliefd door maakt. Ik weet ook dat er een probleem is en dat er slachtoffers zijn. Zelf was ik ooit slachtoffer van een metro-overval. Toch blijf ik uitgaan van het principe dat uitwijzingen als deze in principe kunnen indien ze conform zijn aan de rechtsstaat en het verdrag inzake de rechten van het kind. In het jongste jaarverslag van de kinderrechtencommissariaat, heb ik vernomen dat het ook in een democratische rechtsstaat nog altijd nodig is permanent toezicht te houden op de toepassing van het kinderrechtenverdrag. Uitgaande van het gegeven dat ze in Frankrijk geschonden werd, is het ook mogelijk dat het in België gebeurt.

Mijn vragen zijn vrij duidelijk. Welke criteria zijn er? Ik lees hier iets over het leeghalen van parkeermeters en handtasdiefstallen. Ik had ook graag vernomen wat men met de volwassenen doet die dikwijls

de loi sur l'internement ne permettront plus au ministre d'échapper à ses responsabilités.

01.11 Jacqueline Herzet (MR): De federale overheid moet het probleem naar zich toetrekken als andere instanties geen afdoende maatregelen nemen.

Ik zal een wetsvoorstel indienen dat verwoordt wat ik heb gezegd.

02.01 Ferdy Willems (VU&ID): Le ministre de l'Intérieur m'a dit que dans cette affaire il n'était qu'un exécutant et il m'a renvoyé au ministre des Affaires étrangères.

Il peut être procédé à des expulsions mais celles-ci doivent être conformes aux principes de l'Etat de droit.

Quels critères utilise-t-on pour expulser ou non des jeunes? Le tribunal est-il compétent pour ordonner des expulsions? N'est-on pas en présence ici d'expulsions collectives? Comment a-t-il été tenu compte du fait qu'il s'agit de mineurs? Prête-t-on attention, avant de procéder à l'expulsion, à la manière dont les intéressés seront accueillis dans leur pays

deze kinderen opdracht geven deze misdaden te plegen.

Mijn tweede grote vraag betreft de bevoegdheid van de rechtbank. Ik verneem van tal van organisaties, niet in het minst van het kinderrechtensecretariaat zelf, dat ze uitgaan van het principe dat men als minderjarige niet uitgewezen kan worden. Ten eerste, hoe is men met dit principe omgegaan? Past men dit principe toe? Ten tweede, op basis van welke wetsartikelen is dit vonnis geweest? Ondanks vruchteloze pogingen kon ik die tekst niet vinden. Ten derde, is het dezelfde jeugdrechter die het vonnis heeft gewezen en het onderzoek heeft geleid en eventueel voorlopige maatregelen heeft getroffen? Dat is een niet onbelangrijk aspect.

De derde vraag betreft de collectieve uitwijzigingen, zoals in het Conka-arrest waarvoor we al eens veroordeeld zijn. Er wordt minstens de indruk gewekt wordt dat men in groep viseert.

Van de vijfde tot de achtste vraag gaat het over de kinderrechten als zodanig. Ik geef u een paar belangrijke principes. De VN stelt dat een kind in de allereerste plaats zijn rechten als kind moet behouden, ook als het een vluchteling is of misdaden pleegt. De andere aspecten komen slechts in tweede instantie aan bod. Ik heb niet de indruk dat dit hier gebeurt. Hiervoor verwijs ik naar Nederland waar men geen minderjarigen uitwijst, hoewel dit door de aanwezigheid van de lijst Fortuyn in de Nederlandse regering zou kunnen veranderen. Als we dit voorbeeld moeten gaan volgen, zitten we in goed gezelschap! Ik sta in deze niet op de lijn van het Vlaams Blok, wel integendeel!

De controle in Roemenië is naar mijn informatie een lachertje. Welke waarborg hebben we dat daar daadwerkelijk en blijvend een controle wordt uitgeoefend? De Roemenen kunnen wel beweren dat die kinderen goed worden opgevangen maar na een paar weken of maanden totaal het tegenovergestelde doen. Wie kan zeggen wat na die twee maanden met die kinderen gebeurt?

Het kinderrechtenverdrag wordt naar ons aanvoelen minstens gecontamineerd inzake artikel 22, waar is bepaald dat men eerst de ouders moeten zoeken, en artikel 37 dat bepaalt dat men geen ontorende behandeling mag toepassen op een kind. Als men een kind met het predikaat boefje terugstuurt naar het land van herkomst, dan is dat niet direct een eervolle behandeling.

Artikel 40 bepaalt dat men, ook met een kind dat strafbaar is, altijd moet uitgaan van de waardigheid van het kind en de waardigheid van zijn leeftijd. Hiermee kan het Vlaams Blok misschien lachen, maar er valt hoegenaamd niet te lachen, want een kind blijft altijd een kind, ook in rechte. Vervolgens kan men de vraag stellen of alles nagegaan en gecontroleerd wordt. Hiervoor hebben we een aantal instanties die ons kunnen helpen, zoals Unicef, gehuisvest op de Kunstlaan, en het Kinderrechtencommissariaat, in de Hertogsstraat.

De Waalse tegenhanger, Lelièvre, is niet gevraagd omdat het Kinderrechtencommissariaat alleen bevoegdheid heeft over Vlaanderen. De bevoegdheid van Lelièvre beperkt zich tot Wallonië. Specifiek op federaal vlak is er geen organisatie die de toepassing van het kinderrechtenverdrag kan controleren. Er bestaat geen federale instantie die dat kan doen. Precies in het geval zoals een uitwijziging, wat een federale materie is, is er geen controle of vraag

d'origine? Cette procédure est-elle en conformité avec la convention des droits de l'enfant? Les institutions compétentes ont-elles été consultées? Sur le plan fédéral, ces institutions n'existent toutefois pas. Le rapport sur les droits des enfants n'est pas très favorable; le rapport dans le cadre de la convention sur les droits de l'enfant n'est pas positif à l'égard de notre pays. Prendre ces mesures à un moment où l'aide aux victimes est remise en question, c'est faire preuve de cynisme.

om advies mogelijk.

Daarnaast zou ik ook willen opmerken dat een aantal adviezen van het Kinderrechtencommissariaat aan de federale regering nog altijd hangende zijnde. Een eerste advies, heel belangrijk en tevens nauw verwant aan dit dossier, handelt over de niet-begeleide minderjarigen. Men heeft daar de idee gelanceerd om een soort voogdij in te stellen zoals in Nederland. Hier doet men dat dus niet.

Er is zelfs een idiote situatie ontstaan.

(...): (...)

02.02 Ferdy Willems (VU&ID): Dan zal ik dat aan het Kinderrechtencommissariaat meedelen, maar zij zeggen dat het in het wetsontwerp inderdaad zo wordt geregeld. Ik heb dat ook gelezen. Het staat ook in het verslag, maar enige spoed terzake zou moeten kunnen.

Ik heb zelf een idiote situatie met een Angolese jongen meegemaakt. Als een minderjarig kind hier toekomt en het kind vraagt asiel, dan wordt het onmiddellijk in het gesloten circuit geplaatst. Als het kind zegt geen asiel te vragen, dan komt het in het federale circuit terecht en krijgt het alle zorg en alle bijstand. Met andere woorden, vanuit de instellingen vraagt men ten aanzien van de minderjarige kinderen een bordje te plaatsen bij de Belgische regering: "Vraag alstublieft geen asiel, het komt u beter uit!".

Een aantal adviezen waaraan ook geen gevolg werd gegeven betreffen jeugdwerkbeleid, spreekrecht voor minderjarigen, jeugdadvocaten en rechtsuitoefening. De toepassing van het Kinderrechtenverdrag zelf wordt voortdurend ...

02.03 Minister Marc Verwilghen: (...)

02.04 Ferdy Willems (VU&ID): Inderdaad, mijnheer de minister, ik wist dat niet.

Ik ga alleen voort op het Kinderrechtenverslag van dit jaar, waarin die zaken gesteld worden. Dit is dus goed nieuws, dank u.

Inzake de toepassing van het Kinderrechtenverdrag, vindt men wel de rapporten van 1994. Om de twee jaar moet erover een rapport worden uitgebracht en dan volgt er een verslag. Het laatste rapport van 7 juni 2002 – dat is heel recent – is terzake heel negatief voor ons land. Wij hebben namelijk geen opvangcentrum en geen asielprocedure. We scoren inderdaad heel slecht.

Mijn laatste opmerking betreft het cynisme. Ik heb hier reeds vragen gesteld over de tegemoetkoming inzake slachtofferhulp. Aan de ene kant schaft men die af vanaf januari, omdat u met collega Vogels van de Vlaamse regering niet tot een akkoord komt. Aan de andere kant neemt de regering maatregelen die precies diezelfde doelgroep, de slachtoffers van misdaden, tot doel hebben. Dit lijkt me een cynisme zonder voorgaande.

02.05 Minister Marc Verwilghen: Mijnheer de voorzitter, collega **02.05 Marc Verwilghen, ministre:**

Willems, in de eerste plaats wil ik erop wijzen dat het gaat om een interpellatie die aanvankelijk was ingediend bij de commissie voor de Binnenlandse Zaken. De vraagstelling van de heer Willems – hij heeft dat ook aangehaald – werd naar deze commissie verwezen, maar wel als vraag. Het gevolg is dat er een aantal zaken in voorkomen die hoegenaamd niet tot mijn bevoegdheidssector behoren en waarop ik dus moeilijk kan antwoorden. Ik kan echter wel over de essentie antwoorden.

Om dat antwoord over de essentie goed te begrijpen, moet men natuurlijk wel weten waarover het hier gaat. Het gaat hier niet om een uitwijzingsmaatregel, wat trouwens niet ressorteert onder de bevoegdheid van Justitie, maar integendeel om een beslissing die werd genomen door de jeugdrechter en de uitvoering ervan in een individueel geval, met dien verstande uiteraard dat in een aantal individuele gevallen een zelfde maatregel is genomen. Dat is gebeurd ter bescherming van de minderjarige zelf.

Een vergelijking met het arrest-Conka van het Europees Hof, waarbij het wel ging om een verwijderingsmaatregel, is dus volkomen uitgesloten. Hier staat een gerechtelijke beslissing van de jeugdrechter ter discussie.

De bedoeling en het uitgangspunt van de maatregel is om de minderjarige onmiddellijk te onttrekken aan het twijfelachtige en criminele milieu, waarin hij of zij is terechtgekomen, en hem of haar ter bescherming onverwijld opnieuw te laten opnemen in het thuis- of het familiale milieu. Deze bedoeling had de jeugdrechter voor ogen.

Zoals u weet, werkt de regering momenteel aan een wetsontwerp om het gebruiken van minderjarigen door meerderjarigen om misdrijven te plegen als een verzwarende omstandigheid te catalogeren.

Een maatregel zoals genomen door de jeugdrechter, kan in het geval van vreemde jongeren des te meer opportuun zijn, omdat er geen andere mogelijkheid voor de jeugdrechter bestaat inzake te nemen maatregelen. Wat hij wel kan doen, is bijvoorbeeld een plaatsing in een instelling, maar dat zou weinig of zelfs geen effect sorteren door een aantal praktische moeilijkheden, om te beginnen alleen al om evidente taalproblemen die er rijzen. Zo'n jongen plaatsen in een instelling houdt in dat men hem moet kunnen begeleiden, wat in zijn taal moet gebeuren, iets dat hier te lande niet mogelijk is; het gebeurt enkel in onze twee landstalen.

In beginsel en voor zover een jeugdrechter telkens in een individueel geval van oordeel is dat het belang van de minderjarige best gediend is door onmiddellijke opname in zijn of haar buitenlandse familie, komen alle vreemde jongeren zonder enige binding met België in aanmerking voor zo een maatregel, met dien verstande dat de onmiddellijke uitvoerbaarheid moet kunnen worden gegarandeerd. Het is evenwel gebleken dat de daartoe vereiste laissez passer-documenten slechts voor een beperkt aantal nationaliteiten direct kunnen worden afgegeven, waaruit kan worden afgeleid dat voor alle anderen geen onverwijld uitvoering mogelijk is en het dus niet opportuun is dat desbetreffend door de jeugdrechter een maatregel in de gestelde zin wordt genomen.

In elk geval is er in dat verband een akkoord met Roemenië van

Il ne s'agit pas d'une mesure d'expulsion, mais de l'exécution d'une mesure imposée par le juge de la jeunesse. Ce faisant, on vise à soustraire sur-le-champ le jeune à un milieu criminel. Les autres mesures n'ont qu'un effet limité, en raison d'un manque de places et de problèmes linguistiques.

Tous les jeunes étrangers qui n'ont aucun lien avec la Belgique sont susceptibles de se voir appliquer cette mesure si le juge de la jeunesse estime qu'elle constitue la meilleure solution pour les jeunes concernés. Les documents requis ne peuvent toutefois être délivrés directement que pour un nombre limité de nationalités. Pour les autres, cette mesure n'a donc aucun sens. Il existe bien un accord avec la Roumanie. Par l'entremise de l'agent de liaison de la police fédérale et avec les Affaires étrangères, nous nous assurons, en collaboration avec la police des frontières roumaine, que ces jeunes sont pris en charge dans leur pays jusqu'à ce qu'ils puissent être confiés à leur famille.

On reproche à notre pays l'absence d'une législation sur le raccompagnement des mineurs. Un projet de loi relatif à cette matière a été soumis à l'avis du Conseil d'État il y a un certain temps déjà. Le Sénat se prononcera prochainement sur l'audition de mineurs.

toepassing. Via de liaisonofficier van de federale politie ter plaatse, alsook via Buitenlandse Zaken wordt, in samenwerking met de Roemeense grenspolitie, verzekerd dat de jongeren worden opgevangen. Dat wil zeggen dat hun onthaal en de passende opvang worden verzekerd, dat zij aan hun familie, die uiteraard onverwijld van hun terugkeer in kennis is gesteld, kunnen worden toevertrouwd.

U had ook een reeks van beschouwingen over het Verdrag voor de Rechten van de Mens en het verslag dat terzake is opgesteld. Ik moet u wel zeggen dat ik daar een belangrijk aantal opmerkingen bij heb. Onder meer maakt men het verwijt dat er geen wetgevend initiatief zou bestaan met betrekking tot niet-begeleide minderjarigen. Ik merk op dat de regering dienaangaande een beslissing heeft genomen en dat het voorontwerp van wet voor advies aan de Raad van State is bezorgd. Het advies volgt normaal binnen de maand, maar het heeft de Raad van State in al die maanden nog niet behaagd om het gevraagde advies te verlenen.

Ten tweede, over het horen van de minderjarige en de vertegenwoordiging van de minderjarige, zijn er drie wetsvoorstellen die nu ter stemming liggen in de Senaat en die dan onverwijld naar de Kamer zullen worden overgezonden voor verdere afhandeling. Dat zijn enkele voorbeelden, want ik zou er nog andere kunnen aanhalen die onterecht worden aangehaald. Dat is het antwoord op de diverse door u gestelde vragen die tot mijn bevoegdheidsdomein behoren, want over de andere kan ik mij moeilijk uitspreken.

02.06 Ferdy Willems (VU&ID): Mijnheer de minister, het lijkt wel een spelletje pingpong. Ik heb toch een paar bedenkingen. Wanneer u zegt dat het een zaak is van de jeugdrechter, wil ik er u toch aan herinneren dat in de pers, breed uitgesmeerd en met ronkende titels, niemand minder dan de premier het initiatiefrecht in deze tot zich heeft getrokken. Hij heeft gezegd dat het een regeringsbeslissing was en dat men in samenwerking met de rechtbanken, Binnenlandse Zaken en Justitie die harde – zo noemt men het – maatregelen zou nemen. Men zegt er dan wel bij dat het in het belang van de kinderen moet zijn, maar men specificeert dat niet. U stelt dat het in het belang is van de minderjarige zelf, maar als u Roemenië een beetje kent – ik ken het een beetje –, weet u dat zo'n kind, als het in die omstandigheden wordt teruggestuurd naar Roemenië, zeker niet gediend is met die uitwijzing. U weet dat men zo'n kind in dat land zonder meer breekt; het heeft geen redelijke kans meer tot welke integratie in de maatschappij dan ook. Dat zijn de feiten.

Het is inderdaad zo, mijn collega van het Vlaams Blok, dat het die kansen hier inderdaad, en tot mijn vreugde, af en toe wel heeft. Dat is een groot verschil. Men beweert dat plaatsing geen effect heeft. Welnu, ik zeg daarop dat een plaatsing wel effect kan hebben. Specifiek wat Roemenië betreft, zal het u ook niet onbekend zijn dat Roemeense kinderen bijna allemaal – ik ken Roemenië toch een beetje – vrij goed tot zeer goed Frans kennen. Het is een van hun nationale talen.

In verband met de opmerking die u maakt over de rapportering van het Kinderrechtencommissariaat kan ik alleen maar uitgaan van wat in dit verslag staat en van de wetgeving die tot nu toe verworven is. Immers, de wetgeving die u naar de Raad van State stuurt is een lovenswaardig initiatief en ik ben er tevreden mee – als het goed is

02.06 Ferdy Willems (VU&ID): Le premier ministre a déclaré dans la presse que cette initiative émanait de lui-même et de ses collègues du gouvernement. Celui qui connaît un peu la Roumanie sait qu'un enfant qui y est renvoyé n'y aura plus aucune chance. Nombre de jeunes roumains maîtrisent assez bien le français, ce qui permettrait de les confier à des centres d'accueil en Belgique.

Je ne puis me fonder que sur la législation en vigueur et non sur des projets soumis pour avis au Conseil d'Etat.

zeg ik het ook – maar ik kan alleen maar rekening houden met die materies die wet zijn en die men in het jaarverslag van de UNO en in het jaarverslag van het Kinderrechtencommissariaat aanklaagt.

Dit is mijn korte repliek. Ik ben helemaal niet tevreden met het antwoord. Het principe dat het hier over kinderen gaat, blijkt volgens mij niet te zijn gerespecteerd. Dat was het uitgangspunt van mijn uiteenzetting in de commissie voor de Binnenlandse Zaken en in deze commissie. Ik blijf in de kou staan want deze kinderen worden, ook al hebben ze strafbare daden gepleegd, niet in hun hoedanigheid van kind behandeld. Dat is de kern van de zaak.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

03 Vraag van de heer Karel van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "de vacante plaats van hoofdgriffier bij het Arbeidshof te Luik" (nr. 7796)

03 Question de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "la fonction vacante de greffier en chef à la Cour du travail de Liège" (n° 7796)

03.01 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Zoals u ziet, mijnheer de voorzitter, ben ik grensoverschrijdend geïnteresseerd in wat in dit land gebeurt.

Mijnheer de minister, in het Belgisch Staatsblad van 23 september 1999 werd de plaats van hoofdgriffier van het Arbeidshof te Luik vacant verklaard. Die plaats is onbezet sedert 1 maart 2000. Ondanks regelmatig ingediende kandidaturen is nog steeds geen benoeming geschied. Tenzij dat ondertussen wel zou gebeurd zijn en dat ik dus het Belgisch Staatsblad niet voldoende heb gelezen, wens ik daaromtrent volgende vragen te stellen.

Ten eerste, vindt u niet dat het aangewezen is dat dergelijke leidinggevende functies zo spoedig mogelijk worden ingevuld, en bij voorkeur naar de geest van de wetgever, tegen de datum dat de plaats vrijkomt?

Ten tweede, kunt u mij zeggen wat de gevolgen zijn voor de verzekering van de goede werking van de gerechtelijke dienst wegens de uitblijvende aanwijzing van een korpschef? Wie draagt daarvoor de verantwoordelijkheid?

Ten derde, kunt u mij zeggen wat de houding is van de hiërarchische overheid die toezicht houdt op de goede werking van de gerechtelijke dienst?

Ten vierde, kunt u zeggen wat de reden is waarom tot op heden geen voordracht tot benoeming aan de Koning werd voorgedragen?

Ten vijfde, kunt u een prognose maken omtrent de tijd die nog zal verstrijken alvorens een korpschef van de griffie van het Hof zal worden aangewezen?

03.02 Minister Marc Verwilghen: Mijnheer de voorzitter, collega Van Hoorebeke, het is niet gebruikelijk dat de minister een antwoord geeft op individuele benoemingsdossiers. Ik wil wel de algemene aspecten ervan aanraken.

03.01 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Le Moniteur belge du 23 septembre 1999 a publié la vacance du poste de greffier en chef à la Cour du travail de Liège. L'emploi en question est vacant depuis le 1er mars 2000, alors que des candidatures ont régulièrement été enregistrées.

Quelles sont les conséquences de cette situation pour le bon fonctionnement du service? Quelle est l'attitude des supérieurs hiérarchiques chargés de veiller au bon fonctionnement du service? Pourquoi aucune proposition de nomination n'a-t-elle encore été soumise au Roi? Combien de temps faudra-t-il encore attendre la nomination d'un chef de corps au greffe de la Cour du travail?

03.02 Marc Verwilghen, ministre: Il n'est pas d'usage que le ministre réponde à des questions sur des dossiers de nomination

Het is juist dat de benoeming van de hoofdgriffier in het Arbeidshof te Luik al een tijd op zich laat wachten. Te lang om goed te zijn. U moet weten dat kandidaten regelmatig hun kandidatuur hebben ingediend. Verschillende onder hen hebben echter tegen de adviezen die over hen zijn uitgebracht, verhaal ingediend. Op basis van de eindadviezen moeten dan verschillende kandidaten in aanmerking genomen kunnen worden voor de benoeming.

Het is dan ook nodig een omstandige vergelijking van titels en verdiensten van de verschillende kandidaten te maken. Het feit dat men de procedure heeft gevoerd en verhaal heeft aangetekend tegen de uitgebrachte adviezen, is niet van die aard geweest om de zaak te versnellen. Daarenboven zijn twee voogdijministers bevoegd, namelijk de minister van Justitie en de minister die de werkgelegenheid onder zijn bevoegdheid heeft, om samen een kandidatuur voor te dragen.

Iedereen zal het erover eens zijn dat dergelijke leidinggevende functies zo spoedig mogelijk moeten worden ingevuld, het best vooraleer de plaats vacant is, zodanig dat men op 1 maart van 2000 de invulling had kunnen waar maken. Dat is hier niet kunnen gebeuren, wegens de verschillende procedurele overwegingen die ik u daarstraks heb gegeven.

In afwachting van een benoeming van korpschef is het zo dat een griffier-hoofd van de dienst, tweede in bevel, de leiding waarneemt. Wat het specifieke geval van het Arbeidshof te Luik betreft, werd een griffier, die geen kandidaat is, voor het ambt van hoofdgriffier aangeduid om de leiding waar te nemen in afwachting van de benoeming. Die persoon blijkt dat te doen tot eenieders voldoening. Het uitoefenen van dit leidinggevend ambt gebeurt natuurlijk onder het gebruikelijke voorbehoud en toezicht van de bevoegde hiërarchische overheid, zoals het trouwens bepaald is in het gerechtelijk wetboek.

Ik kan alleen hopen op heel korte termijn samen met mijn collega van Werkgelegenheid een kandidaat tot benoeming te mogen voordragen aan de Koning. Ondertussen is dit nog niet gebeurd, dus wat dat betreft is er nog geen publicatie in het Belgische Staatsblad verschenen.

03.03 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Dank u, mijnheer de minister, voor uw antwoord.

Inderdaad, mijnheer de minister, er werd ruim op voorhand, op 23 september 1999 om precies te zijn, in het Belgisch Staatsblad een vacature geplaatst, die ingaat op 1 maart 2000. Derwijze had deze plaats toch heel snel ingevuld kunnen worden, natuurlijk onder voorbehoud van wat u hebt aangehaald, namelijk dat door heel wat bezwaren en procedures een dergelijke benoeming nu al bijna twee jaar uitblijft. Dat zou toch ook eens moeten bekeken worden, want dit is natuurlijk voor de goede werking van de dienst, zelfs wanneer er een goede interimaris aangesteld werd, natuurlijk geen goede zaak. Ik neem aan, mijnheer de minister, dat u daar zult aan werken.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

individuels.

Il est vrai que la nomination se fait attendre. Plusieurs candidats ont introduit un recours contre l'avis qui a été émis. Il convient par ailleurs de procéder à une comparaison approfondie des titres et des mérites des candidats qui entrent en ligne de compte, conformément aux avis donnés. Deux ministres étant compétents en la matière, je dois parvenir à un accord avec ma collègue de l'Emploi.

Dans l'attente de la nomination d'un chef de corps, c'est un greffier-chef de service, deuxième dans l'ordre hiérarchique, qui assure généralement la direction du service. A la Cour du travail de Liège, le greffier qui a été désigné n'est pas candidat à l'emploi de greffier en chef. Il exerce sa fonction conformément aux règles de la hiérarchie fixées dans le Code pénal.

J'espère pouvoir présenter à très court terme, avec ma collègue de l'Emploi, un candidat en vue d'une nomination.

03.03 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): L'emploi a été déclaré vacant plus de six mois à l'avance. Pour des raisons diverses, la nomination tarde depuis deux ans. Il y a de quoi se poser des questions. Même après la désignation d'un intérimaire, la situation ne me paraît pas idéale à Liège. J'ose espérer que le ministre va remédier à cette situation.

04 Vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Justitie over "het uitblijven van de aangekondigde weddeverhoging voor sommige categorieën personeelsleden van de griffies en parketten" (nr. 7801)

04 Question de M. Servais Verherstraeten au ministre de la Justice sur "le retard pris dans l'augmentation de traitement annoncée pour certaines catégories du personnel des greffes et des parquets" (n° 7801)

04.01 **Servais Verherstraeten** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, nog deze week zal uw wetsvoorstel met betrekking tot de weddeverhoging van de magistraten worden besproken. Wij zullen dat met veel genoegen bespreken. We hebben er ook herhaaldelijk vragen over gesteld. Naast magistraten is er op Justitie en op de rechtbanken ook ander personeel actief. Begin maart, op 11 maart om precies te zijn, hebt u in deze commissie een antwoord gegeven op de vraag of ook voor personeelsleden van de rechtbanken en parketten een weddeverhoging en een verhoging van het vakantiegeld in het verschiet lag. U stelde met name dat personeelsleden van niveau 2 een weddeverhoging zouden krijgen van 1%, uitgekeerd vanaf 1 juni.

Mijnheer de minister, wat de beambten betreft hebben de niveaus 3 en 4 inderdaad hun weddeverhoging gekregen. Indien we goed geïnformeerd zijn, is dat echter nog niet het geval voor personeel van niveau 2, ondanks het principeakkoord dat met de vakbonden zou zijn afgesloten.

Ik wens u dan ook volgende vragen te stellen, mijnheer de minister. Ten eerste, waarom werden de weddeverhogingen voor de personeelsleden van niveau 2 van de rechterlijke orde, ondanks het akkoord met de vakbonden, nog niet uitgevoerd? Is er een blokkering en zo ja, waar?

Ten tweede, werd aan de personeelsleden van de niveaus 2 tot en met 4 van de griffies en parketten reeds een verhoogd vakantiegeld toegekend?

04.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega Verherstraeten, op uw vragen zou ik in twee tijden willen antwoorden.

Ten eerste, het geldelijk statuut van het administratief personeel van de griffies en parketten is vastgelegd in het koninklijk besluit van 19 maart 1996. Dat koninklijk besluit verwijst via een kruisverwijzing naar het geldelijk statuut van het overheidspersoneel. De algemene weddeschalen gelden ook voor de personeelsleden van de ministeries of de federale overheidsdiensten. Door deze rechtstreekse link zijn de verhoogde weddeschalen, dus de +1%, voor het niveau 2 op 1 juni 2002 juridisch in werking getreden. In uitvoering van de reglementaire bepalingen werd op 5 juni 2002 de betalingsopdracht overgemaakt aan de Centrale Dienst voor de Vaste Uitgaven, het CDVU, voor de effectieve uitbetaling van de loonsverhoging met 1% op uiterlijk 30 juni. Deze uitbetaling werd evenwel nog niet uitgevoerd omdat het CDVU tegengestelde instructies zou hebben ontvangen van de minister van Ambtenarenzaken. Ik heb daarvan geen bevestiging; het is diti CDVU.

04.01 **Servais Verherstraeten** (CD&V): Le Conseil des ministres a approuvé une augmentation du traitement des magistrats. Le 11 mars dernier, le ministre de la Justice a annoncé que le personnel des tribunaux et des parquets bénéficierait également d'une augmentation. Le traitement du personnel de niveau 2 serait augmenté de 1 pour cent à partir du 1er juin. Cette augmentation n'est toutefois pas accordée aux rédacteurs.

Pourquoi ces augmentations de traitement sont-elles gelées? Les membres du personnel des niveaux 2 à 4 ont-ils bénéficié d'un pécule de vacances majoré?

04.02 **Marc Verwilghen**, ministre: L'arrêté royal du 19 mars 1996 assimile, par le biais d'un renvoi, les échelles de traitement du personnel administratif des greffes et parquets à celles du personnel des ministères et des services publics fédéraux. Grâce à ce lien direct, l'augmentation des échelles de traitement du niveau 1 est automatiquement entrée en vigueur. Le 5 juin, le Service central des dépenses fixes (SCDF) a reçu un ordre de paiement. Ce service aurait toutefois reçu des instructions contradictoires émanant du ministre de la Fonction publique.

J'ai donc ordonné l'adaptation de

Ik heb dan opdracht gegeven om het koninklijk besluit van 19 maart 1996 aan te passen, in die zin dat de kruisverwijzing naar de weddeschalen gehanteerd in de overheidsdiensten wordt geschrapt en dezelfde weddeschalen met de bedoelde verhoging van 1% uitdrukkelijk worden ingeschreven in de reglementering voor griffies en parketten. Derwijze wordt dus expliciet gesteld dat de loonsverhoging met 1% ook geldt voor het personeel van de niveaus 4 tot en met 2+ van de griffies en parketten. De timing voor de betaling, zoals gestipuleerd in dit ontwerpbesluit, is identiek aan deze van het openbaar ambt, met andere woorden 1 januari voor de niveaus 3 en 4, 1 juni voor het niveau 2 en 1 oktober voor het niveau 2+. De ontwerptekst voorziet dus in een inwerkingtreding met terugwerkende kracht. Het ontwerp werd reeds voorgelegd aan het advies van de inspecteur van Financiën die daarvoor trouwens een positief advies heeft afgeleverd op 10 juli. Het zal nu worden voorgelegd aan de administratieve en budgettaire controle.

Het tweede deel van het antwoord betreft een van de initiatieven in het kader van de hervorming van de federale administratie. Het Copernicus-plan behelst de financiële herwaardering van de loopbaan voor alle niveaus, onder andere het optrekken van het vakantiegeld volgens een in het comité B afgesproken timing, in uitvoering van hetgeen in comité A werd onderhandeld. Het Copernicus-plan slaat echter niet op het personeel van de rechterlijke orde. Niettemin ben ik van mening dat er geen enkele aanvaardbare reden is om de personeelsleden bij de griffies en parketten uit te sluiten van een verhoging van het vakantiegeld. Daarom heb ik ten aanzien van mijn collega van Ambtenarenzaken en Modernisering van de Openbare Besturen het initiatief genomen om ook voor deze personeelsleden van de niveaus 4 tot en met 2 voor 2002, en van het niveau 2+ voor 2003, dit voordeel te laten toekennen, naar analogie trouwens van hetgeen recent werd overeengekomen met andere bijzondere korpsen, bijvoorbeeld het KALOG-personeel van de politiediensten, vermits daarin personeel werkt dat onder andere afkomstig is van de parketten. Ik denk dat de regel op dezelfde wijze moet worden doorgetrokken.

04.03 Servais Verherstraeten (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Er is uiteraard de juridische realiteit en de werkelijke realiteit. De werkelijke realiteit is dat deze mensen – en daarover zullen wij het met mekaar eens zijn – er recht op hebben en het tot op heden niet hebben gehad. Ik betreur een beetje dat contactstoornissen tussen de minister van Ambtenarenzaken enerzijds en uzelf anderzijds deze uitbetalingen de facto nog niet hebben mogelijk gemaakt. Het ware voor mij misschien aangewezen om de minister van Ambtenarenzaken daarover te ondervragen. Gelet echter op het tijdsbestek in het licht van het parlementair reces zal dit onmogelijk zijn. Ik hoop in elk geval dat in de loop van de vakantie de regelgeving, zoals u ze nu suggereert, ten uitvoer kan worden gebracht en dat de betalingen dan kunnen worden uitgevoerd zo niet zullen we na het parlementair reces daarop terugkomen.

Ik begrijp de houding van de minister van Ambtenarenzaken terzake niet.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

l'arrêté royal du 19 mars 1996 afin que le renvoi soit supprimé et que les échelles de traitement soient inscrites explicitement. Le projet prévoit une entrée en vigueur avec effet rétroactif. L'Inspection des Finances a rendu un avis favorable et le projet est à présent soumis au contrôle administratif et budgétaire.

La revalorisation financière de la carrière de tous les niveaux fait partie du plan Copernic. Ce plan ne concerne cependant pas le personnel de l'ordre judiciaire. Je ne vois aucune raison d'exclure ce personnel et j'ai donc pris l'initiative d'accorder un pécule de vacances majoré à ce personnel également.

04.03 Servais Verherstraeten (CD&V): Nous souscrivons à l'idée que ces personnes ont droit aux mêmes augmentations que les autres fonctionnaires. Je déplore que le contact est difficile entre le ministre de la Justice et le ministre de la Fonction publique. Nous interpellons ce dernier si nécessaire à la rentrée.

05 Vraag van mevrouw Fientje Moerman aan de minister van Justitie over "de niet-universitaire instellingen van hoger onderwijs die diploma's mogen afleveren waaruit een gespecialiseerde opleiding in het fiscaal recht blijkt" (nr. 7807)

05 Question de Mme Fientje Moerman au ministre de la Justice sur "les établissements d'enseignement supérieur non universitaire délivrant des diplômes attestant d'une formation spécialisée en droit fiscal" (n° 7807)

05.01 Fientje Moerman (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb ook even getwijfeld of ik mij wel tot u moest wenden, maar blijkbaar bent u toch bevoegd, aangezien het koninklijk besluit van 20 maart 2002 tot opstelling van een lijst van niet-universitaire instellingen van hoger onderwijs, die een diploma afleveren waaruit een gespecialiseerde opleiding in het fiscaal recht blijkt, wel degelijk van bij u komt. Dit koninklijk besluit is verschenen in het Belgisch Staatsblad van 13 mei 2002. Het vervangt een gelijkaardig koninklijk besluit, dat dateert van 3 december 1986.

Er worden een aantal wijzigingen aangebracht, waarbij het niet duidelijk is op welke basis dit gebeurde. Alle vrije, katholieke hogescholen werden behouden, met eventuele aanpassing van de fusienaam na de fusies die hebben plaatsgevonden in het niet-universitair hoger onderwijs. Er werd één katholieke hogeschool toegevoegd op basis van een éénycclusopleiding rechtspraktijk. Dat hebben overigens de meeste hogescholen. Andere hogescholen staan zelfs op basis van postinitiële opleidingen op de lijst. Daarentegen werd één hogeschool niet opgenomen, die na een fusie nog steeds dezelfde opleidingen organiseert en dezelfde diploma's aflevert zoals vastgesteld in dat koninklijk besluit van 1986. Op die manier verdween de enige bestaande tweecycclusopleiding in een officiële hogeschool.

Er werden klachten opgetekend inzake het feit dat de procedure niet transparant zou verlopen. Bovendien werden bepaalde hogescholen en ook VLORA, het overlegorgaan – de VLIR voor de hogescholen – niet geraadpleegd. Ik heb dan ook de volgende vraag aan de heer minister.

Ten eerste, volgens welke criteria werd bepaald welke instellingen van niet-universitair hoger onderwijs in aanmerking kwamen om op de lijst van het koninklijk besluit voor te komen?

Ten tweede, welke procedure werd gevolgd om de instellingen die in aanmerking kwamen uiteindelijk op die lijst te plaatsen? Werden alle potentiële onderwijsinstellingen of hun overkoepelende organisaties in de procedure betrokken?

Ten derde, bent u bereid de procedure te optimaliseren, zodat die in het vervolg iets transparanter kan verlopen en het duidelijk zou zijn waarom een hogeschool al dan niet wordt opgenomen in de lijst?

Ten vierde, vindt u het niet aangewezen om de huidige lijst te herzien, aangezien het koninklijk besluit van 20 maart 2002 een lacune vertoont en ook niet transparant tot stand kwam?

05.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega Moerman, mijn antwoord is opgedeeld in twee delen: een algemeen

05.01 Fientje Moerman (VLD): Au Moniteur belge du 15 mai 2002 est paru l'arrêté royal du 20 mars 2002 présentant une liste d'établissements d'enseignement supérieur non universitaire qui délivrent des diplômes attestant d'une formation spécialisée en droit fiscal. Cet arrêté royal remplace un arrêté royal similaire du 3 décembre 1986. Il apporte des modifications mais on ne voit pas très bien sur quelle base. Certaines hautes écoles figurent sur la liste alors qu'elles ne dispensent que des cours dépassant à peine le niveau de l'initiation et que la seule haute école qui dispensait une formation à deux cycles a disparu de la liste.

Quels critères ont-ils été utilisés pour décider d'inclure ou non dans cette liste certains établissements? Tous les établissements ou les organisations qui les chapeautent ont-ils été associés à la procédure? Le ministre est-il prêt à accroître, à l'avenir, la transparence de la procédure de manière à ce qu'on sache clairement pourquoi une haute école figure ou non sur la liste? Le ministre reverra-t-il la liste actuelle, puisque l'arrêté royal du 20 mars 2002 a été élaboré de façon douteuse et que le résultat est curieux?

05.02 Marc Verwilghen, ministre: Le 5 octobre 2001, un courrier a

en een dat specifiek op Gent van toepassing is.

Op basis van een adressenlijst, die mijn diensten hebben ontvangen van de departementen van onderwijs van de Vlaamse en de Franse Gemeenschap, werden alle erop voorkomende niet-universitaire instellingen van het hoger onderwijs – dat is dus ruimer dan enkel de hogescholen – op 5 oktober 2001 aangeschreven met het verzoek het studieprogramma van de opleidingen bedrijfsbeheer, handelsingenieur of handelswetenschappen te bezorgen. Er werd vermeld dat deze vraag aansluit bij de voorbereiding van een koninklijk besluit in uitvoering van artikel 357 van het gerechtelijk wetboek.

Er werd voor geopteerd niet de terminologie van de wet, namelijk “...diploma's aflevert waaruit een gespecialiseerde opleiding in het fiscaal recht blijkt” te gebruiken, omdat naar aanleiding van een eerste beperkte rondvraag per e-mail bleek dat dit niet duidelijk genoeg was. De opleidingen die in het rondschriven van 5 oktober 2001 werden vermeld, omvatten soms modules waarin een grondige opleiding in het fiscaal recht vervat zit.

Op basis van de informatie die de niet-universitaire instellingen van hoger onderwijs verstrekten, werd door mijn diensten tot een selectie overgegaan. Van de instellingen die reageerden met de melding dat zij een van de voornoemde opleidingen aanboden, werden deze in aanmerking genomen waarvan uit het studieprogramma van de modules bleek dat ze relevant waren. Ten eerste, was dat omdat ze tot de aflevering van een licentiediploma fiscale wetenschappen of een diploma handelswetenschappen, afstudeerrichting fiscaliteit of van gegradueerde in de fiscale wetenschap leidden, en, ten tweede, omdat de opleiding bedrijfsbeheer, optie accountancy-fiscaliteit wordt aangeboden, met daarop aansluitend een voortgezette opleiding van één jaar inzake fiscaliteit.

Ik kom tot het tweede aspect dat duidelijk op Gent betrekking heeft. De Hogeschool Gent werd aangeschreven en ze bezorgde informatie over een aantal opleidingen waarin aspecten van fiscaliteit aan bod komen. Het aantal relevante uren zal nog eens worden vergeleken met deze die worden aangeboden door de instellingen die in het koninklijk besluit voorkomen. Indien mocht blijken dat een rekenfout werd gemaakt waardoor deze instelling ten onrechte niet werd opgenomen in de lijst, dan kan zij er nog altijd worden aan toegevoegd.

Tot slot is het zo dat indien een instelling die niet op de lijst voorkomt kan aantonen dat zij een opleiding aanbiedt die relevant is in het kader van het artikel 357 van het Gerechtelijk Wetboek, dan volstaat het een schrijven te richten tot mijn departement liefst vergezeld van de nodige stavingsstukken zoals onder meer een type diploma.

Wanneer dan de gronden, die ik daarnet heb geschetst, zijn voldaan, dan is er ook geen probleem om tot opname over te gaan.

05.03 Fientje Moerman (VLD): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik denk dat in de Hogeschool Gent nu wel de nodige stappen zullen worden ondernomen, samen met uw diensten, om tot correctie over te gaan zodat deze tweecyclische opleiding kan worden erkend.

été adressé à tous les établissements non universitaires figurant sur la liste d'adresses de la Communauté flamande et de la Communauté française pour leur demander de fournir leur programme d'études des formations de gestion d'entreprise, d'ingénieur commercial ou de sciences commerciales. Ces formations comportent parfois des modules avec une formation approfondie en droit fiscal.

Mes services ont sélectionné les établissements qui délivrent un diplôme de licencié en sciences fiscales, en sciences commerciales avec orientation fiscalité ou de gradué en sciences fiscales, ou qui offrent une formation en gestion d'entreprise avec option expert-comptable-fiscalité assortie d'une formation continuée d'un an en fiscalité.

La haute école de Gand a fourni des informations concernant une série de formations dans lesquelles des aspects de la fiscalité sont enseignés. Le nombre d'heures pertinentes sera une nouvelle fois comparé à celles des établissements figurant sur la liste. S'il s'avère qu'une erreur de calcul a été commise, cet établissement a pourra être ajouté à la liste.

Les établissements qui ne figurent pas sur cette liste peuvent démontrer dans un courrier adressé à mon département qu'ils offrent une formation qui est pertinente dans le cadre de l'article 357 du Code judiciaire.

05.03 Fientje Moerman (VLD): L'école supérieure de Gand prendra toutes les initiatives utiles afin que cette formation composée de deux cycles puisse

subsister.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

06 Vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "de beweerde boycot door zijn kabinetsmedewerker van het onderzoek van San" (nr. 7810)

06 Question de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "le prétendu boycott par son collaborateur de cabinet de l'enquête van San" (n° 7810)

06.01 **Tony Van Parys** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, het is nu de tweede keer dat mevrouw van San, naar aanleiding van het onderzoek dat zij in opdracht van de minister van Justitie heeft uitgevoerd, zich heel scherp uitspreekt omtrent dingen die gebeurd zijn in de marge van de onderzoeksopdracht. In Knack van vorige week is ze daaromtrent zelfs heel concreet en heel precies en worden de aantijgingen ook toetsbaar. Omwille van de toetsbaarheid van de aantijgingen wou ik aan de minister van Justitie de volgende vragen stellen.

Is het juist wat mevrouw van San beweert, met name dat een kabinetsmedewerker op het kabinet van Justitie geprobeerd heeft om het onderzoek stop te zetten, af te voeren of het te kelderen, zoals door mevrouw van San wordt beweerd? Welke was dan de opdracht van deze kabinetsmedewerker ten aanzien van het onderzoek?

In tweede instantie zegt mevrouw van San in het betreffende vraaggesprek het volgende en ik citeer even uit het persbericht terzake: "Verwilghen zei mij in een gesprek over de veranderde onderzoeksopdracht dat dit inderdaad onder invloed van De Ruyver is gebeurd omdat hij die invalshoek beter vond".

Naar aanleiding van deze precieze uitslating van mevrouw van San wens ik aan de minister te vragen of professor De Ruyver zijn invloed heeft aangewend om de onderzoeksopdracht aan te passen. In welke hoedanigheid heeft hij dit desgevallend gedaan? Meer precies zou ik willen weten of professor De Ruyver betrokken was bij de aanduiding van mevrouw van San of daaromtrent werd geconsulteerd? Was de heer De Ruyver betrokken of werd hij geconsulteerd bij de omschrijving van de onderzoeksopdracht? Was professor De Ruyver betrokken of werd hij geconsulteerd bij de aanpassing van de onderzoeksopdracht? Mijnheer de minister, kunt u bevestigen dat u mevrouw van San en professor De Ruyver hebt uitgenodigd om dit probleem te bespreken, in tweede instantie, op een moment dat mevrouw van San niet wou, samen met professor De Ruyver, op deze uitnodiging ingaan. Is het inderdaad zo dat u aan mevrouw van San hebt meegedeeld dat de professor initiatieven had genomen in de richting van het wijzigen van de onderzoeksopdracht?

De derde vraag, ook weer op basis van een heel concreet element uit het vraaggesprek met mevrouw van San, kunt u bevestigen dat er een technische nota bestaat op het kabinet van Justitie over hoe de zoektocht van mevrouw van San naar juiste statistieken over jeugdcriminaliteit werd gehinderd.

Tenslotte, een algemene vraag, welke initiatieven werden na het rapport-van San genomen omtrent de allochtone jeugdcriminaliteit?

06.01 **Tony Van Parys** (CD&V): Dans l'hebdomadaire "Knack", Mme Marion Van San s'en prend violemment au cabinet du ministre de la Justice. L'un de vos collaborateurs a-t-il tenté de boycotter l'étude de Mme Van San? Le cas échéant, pourquoi? Le professeur De Ruyver a-t-il tenté de modifier le contenu de la mission confiée à Mme Van San? Le ministre a-t-il abordé le sujet avec Mme Van San? Existe-t-il une note à propos de la manière dont Mme Van San a été gênée dans sa recherche de statistiques exactes? Quelles initiatives ont été prises depuis lors en ce qui concerne les jeunes délinquants étrangers? De quelles données dispose-t-on à propos de la relation entre la criminalité et les minorités ethniques? D'autres études vont-elles encore être menées, notamment à propos de la mise en œuvre des recommandations de Mme Van San?

Over welke gegevens en inzichten beschikt men op dit ogenblik omtrent de relatie tussen criminaliteit en etnische minderheden? Wat is het beleid ten opzichte van de problematiek van de allochtone jeugddelinquentie? Komen er nog nieuwe onderzoeksoopdrachten, meer bepaald met betrekking tot de aanbevelingen die in het rapport van San werden geformuleerd, aanbevelingen die in de richting gingen van het wegnemen van de spanningen tussen verschillende bevolkingsgroepen en waar bijvoorbeeld initiatieven werden geuit die trouwens in een aantal steden en gemeenten concreet zijn, zoals het initiatief van de buurtvaders en de jeugdcoördinatoren.

06.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega Van Parys, mevrouw van San lijkt wel iets te hebben met professoren. In Elsevier was het professor De Ruyver die haar tegenwerkte, nu in Knack is het professor Cools die haar boycotte. Ik weet dat mevrouw van San zich in Elsevier vergeleek met de jonge Mozart, maar ik heb dat mijn medewerker professor Cools niet weten doen.

De heer Cools werkt nu reeds drie jaar op mijn kabinet, tot mijn algehele tevredenheid, aan een aantal materies. Ik som ze ook op: aanmaak van het federaal veiligheids- en defensieplan, opmaak van een eerste politieel veiligheidsplan, het operationaliseren van het door Stefaan de Clerck opgezette overleg met het Verbond van Belgische Ondernemingen teneinde de ondernemingen beter te beveiligen, het opzetten van een masteropleiding forensic auditing aan de universiteit van Antwerpen om financiële rechercheren te verfijnen, de implementatie van de Copernicus-hervorming binnen mijn departement en het in werking stellen van het Overlegplatform justitie en veiligheid. Het is in die laatste opdracht dat hij samen met de dienst voor strafrechtelijk beleid, de algemene rijkspolitie en de dienst voor wetenschappelijk, technisch en cultureel onderzoek een structuur heeft opgezet om het wetenschappelijk onderzoek beter af te stemmen. Dat gebeurt trouwens tot de tevredenheid van alle betrokken overheidsdiensten en universiteiten. Professor Cools behartigt op mijn kabinet de wetenschappelijke screening van de talrijke onderzoeksvoorstellen die mij vanuit alle universiteiten bereiken.

Op een bepaald moment heb ik hem dan ook de opvolging van het onderzoek van San toevertrouwd. Hij heeft echter nooit stappen ondernomen om het onderzoek stop te zetten, het af te voeren of het te kelderen. Wel heeft hij met de onderzoekster de nodige harde gesprekken gehad en communicatie gevormd omtrent drie problemen die hem rechtstreeks aanbelangen: de beleidsaanbevelingen die onvoldoende werden uitgewerkt en niet gerelateerd waren aan de Belgische staatsstructuur, de Franstalige vertaling die nodig was voor het Parlement vooraleer er een Nederlandstalig boek op de markt zou verschijnen, de al dan niet afname van exemplaren van het boek door Justitie en tegen welke prijs, discussies waar ik steeds van op de hoogte werd gehouden.

Indien de onderzoekster meent dat het een boycot is, laat ik die bewering voor haar rekening. Mij lijkt het eerder het afwegen van een commercieel tegenover een maatschappelijk belang.

Professor De Ruyver heeft bij mijn weten – en dat wordt ook bevestigd door professor Cools – nooit invloed uitgeoefend op het onderzoek. Ik heb mij als minister van Justitie in die zin ook nooit

06.02 **Marc Verwilghen**, ministre: Mme Van San a affirmé dans les colonnes d'*Elsevier* que le professeur De Ruyver lui mettait des bâtons dans les roues; dans *Knack*, c'était le professeur Cools qui la boycottait.

Personnellement, j'ai beaucoup d'estime pour le travail qu'effectue le professeur Cools au sein de mon cabinet. Il participe notamment au plan fédéral de sécurité et de détention, à la concertation avec le VBO pour renforcer la sécurité des entreprises, à l'amélioration de la recherche financière et à la réforme Copernic. Il a en outre créé une structure permettant d'optimiser le fonctionnement de la recherche scientifique, à la satisfaction des services publics et des universités.

Le professeur Cools analyse les nombreuses propositions des universités en matière de recherche. Je l'ai donc chargé du suivi de l'étude de Mme Van San. Il ne l'a jamais sabotée mais a participé à des discussions très serrées à propos des recommandations politiques imparfaites et inadaptées à la structure étatique de la Belgique. La discussion a également porté sur une traduction en français pour les besoins du Parlement avant la publication en néerlandais et sur l'acquisition éventuelle d'exemplaires par le département de la Justice, ainsi que sur le prix. Les intérêts commerciaux et les intérêts sociaux ont été mis en balance. Peut-on pour autant parler d'un

uitgelaten tegenover de onderzoekster. Ik heb ook nooit kennis gehad van een ontmoeting tussen beide personen die in mijn aanwezigheid zou zijn georganiseerd.

Ik heb evenmin kennis van het bestaan van een technische nota die zou aantonen dat de onderzoekster werd tegengewerkt in haar zoektocht naar de juiste statistieken over jeugdcriminaliteit. Wat ik wel wil opmerken, is – maar dat is eigen aan het voeren van een wetenschappelijk onderzoek – dat men af en toe wel obstakels tegenkomt die men uit de weg moet ruimen om de wetenschappelijke waarheid te achterhalen.

Zoals ik reeds meerdere malen heb herhaald in onze commissie, voer ik in verband met de allochtone jeugdcriminelen geen afzonderlijk justitiebeleid. Iedereen dient op dezelfde humane en correcte wijze het voorwerp te zijn van een justitiële aanpak. De beleidsaanbevelingen zijn bezorgd aan de dienst voor strafrechtelijk beleid en die werden ingebed in het voorstel jeugdsanctierecht. Alle beleidsaanbevelingen waren immers terug te vinden in het door mijn medewerker Christian Maes opgemaakte voorstel, doch dat brengt ons bij een andere discussie die hier vandaag niet aan de orde is.

06.03 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik leid uit het antwoord van de minister af dat hij alles formeel ontkent. Weliswaar gebruikt hij her en der een omschrijving die voor interpretatie vatbaar is, enerzijds wanneer hij het heeft over de harde gesprekken tussen de kabinetsmedewerker en mevrouw van San en anderzijds, wanneer hij het heeft over bepaalde obstakels die bij de uitvoering van de opdrachten zouden hebben bestaan.

Er zal dus ergens wel iets gebeurd zijn.

Wat ik echter heel concreet van de minister zou willen weten – en ik meen dat dit het belangrijkste element is uit dit dossier – is of hij in zijn gesprek of in een gesprek met mevrouw van San aan mevrouw van San melding heeft gemaakt van het feit dat de aanpassing van de onderzoeksopdracht gebeurde of gevraagd werd ingevolge de betrokkenheid van professor De Ruyver bij het onderzoek. Daarop zou ik graag een heel precies antwoord krijgen.

06.04 Minister Marc Verwilghen: Dat is nooit ter sprake gekomen.

06.05 Tony Van Parys (CD&V): Ik noteer dat dit nooit ter sprake is gekomen.

Ik kom tot het laatste element. Het enige concrete wat is gebeurd ingevolge het onderzoeksrapport van San is klaarblijkelijk het opmaken van een ontwerp van jeugdsanctierecht. We weten wat het lot is geweest van dat ontwerp. We weten dan meteen ook welke de gevolgen zijn geweest die de regering heeft gegeven aan een onderzoeksopdracht die eigenlijk de bedoeling had om meer inzicht te krijgen in de allochtone jeugdcriminaliteit. Ik denk dat dit bijzonder weinig is en dat op die manier dit dossier eigenlijk symptomatisch is voor de wijze waarop de regering met dit probleem omgaat, een probleem dat nochtans heel veel mensen aanbelangt.

boycottage?

Le professeur De Ruyver et moi-même ne sommes jamais intervenus dans cette enquête. J'ignore tout de la note en question.

Je ne mets pas en œuvre une politique différenciée à l'égard des jeunes d'origine étrangère.

Les recommandations politiques ont été transmises au service de la politique criminelle et intégrées dans mon droit sanctionnel des jeunes, c'est-à-dire la proposition Maes.

06.03 Tony Van Parys (CD&V): Le ministre dément formellement toutes les accusations mais le procédé utilisé ouvre la porte aux interprétations. Quelque chose a forcément dû se passer ... Lors de la concertation qu'il a eue avec Mme Van San, le ministre a-t-il évoqué l'adaptation de la mission d'étude qui lui avait été confiée à la suite de la participation du professeur De Ruyver à l'étude?

06.04 Marc Verwilghen, ministre: Cette question n'a jamais été abordée.

06.05 Tony Van Parys (CD&V): Dans l'intervalle, nous avons pris connaissance du sort réservé à votre projet relatif aux droit sanctionnel des jeunes et de ce que, par voie de conséquence, il est advenu des recommandations formulées par Mme Van San;

Voilà qui est symptomatique de la façon dont ce gouvernement aborde le problème de la criminalité chez les jeunes

d'origine étrangère.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

07 Vraag van de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de inschakeling van Franstalige raadsheren in Nederlandstalige procedures" (nr. 7813)

07 Question de M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "le recours à des conseillers francophones dans le cadre de procédures en néerlandais" (n° 7813)

07.01 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb u een schriftelijke vraag gesteld met het nummer 596, waarop ik een vrij onthutsend antwoord heb gekregen. Wie dat antwoord heeft opgesteld, heeft zich grotendeels beperkt tot het overschrijven van onze wetgeving en heeft helemaal niet geantwoord op de vraag.

07.01 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): La majorité des questions que j'ai posées dans le cadre de ma question écrite n° 596 sont restées sans réponse.

Dat elke kamer twee afdelingen omvat waarbij de ene in het bijzonder belast is met de kennisneming van de Nederlandstalige procedures en de andere van de Franstalige, was tot op zeker hoogte het enige nieuwe element wat vermeld werd. Daarnaast zei men in het algemeen dat de achterstand niet is toegenomen, maar geleidelijk weggewerkt wordt. Dat is een gemeenplaats, waarmee ik niets ben. Daarom stel ik u de vraag nogmaals, en iets concreter.

Selon le ministre, chaque chambre de la Cour de Cassation est divisée en deux sections dont l'une est "en particulier" chargée de connaître des procédures néerlandophones et l'autre des procédures francophones. Que signifie "en particulier" en l'occurrence: exclusivement ou particulièrement?

Aangezien men stelt dat elke kamer twee afdelingen bevat waarvan de ene in het bijzonder belast is met de kennisneming van Nederlandstalige procedures en de andere van de Franstalige, dan is mijn vraag hoe die in het "het bijzondere" moet worden begrepen? Wil dat zeggen dat de afdelingen uitsluitend belast worden met Nederlandstalige zaken respectievelijk Franstalige? Kan een Franstalige afdeling ook Nederlandstalige zaken behandelen?

Les sections néerlandophones sont-elles en permanence composées de conseillers néerlandophones? De quelle manière des magistrats francophones ont-ils dans ce cas impliqués dans les procédures néerlandophones?

Worden de drie Nederlandstalige afdelingen permanent en uitsluitend bemand of bevrouwd door Nederlandstalige raadsheren? Indien dat het geval is, dan had ik graag geweten op welke wijze Franstalige raadsheren en raadsdames betrokken worden bij de behandeling van Nederlandstalige procedures. We hebben al vaak opgevangen dat Franstalige raadsheren Nederlandstalige zaken behandelen, precies om die achterstand weg te werken. Ik had graag geweten op welke wijze een en ander gebeurt. Zijn er soms Nederlandstalige dossiers die naar Franstalige afdelingen gaan? Welk percentage maken ze uit van het totaal?

Des dossiers établis en néerlandais sont-ils parfois traités par des sections francophones? Quel pourcentage représentent-ils?

Indien Franstalige raadsheren zitting hebben in Nederlandstalige afdelingen, eist men van hen dan dat ze een taalexamen hebben afgelegd? Zo niet, hoe kan men dat verantwoorden? Hoeveel Franstalige magistraten kunnen maximaal zitting hebben in Nederlandstalige afdelingen?

S'il arrive parfois que des conseillers francophones siègent dans les sections néerlandophones, exige-t-on d'eux qu'ils aient réussi l'examen linguistique? Quel est le nombre maximum de magistrats francophones pouvant siéger dans une section néerlandophone?

Daarnaast heb ik ook niet echt zicht op het aantal magistraten dat in een afdeling zit. Varieert dat naargelang van het soort zaken? Spreekt men van vijf of zeven magistraten? Hoeveel daarvan kunnen dan Franstalig zijn? Hoe is de zaak geregeld voor de parketmagistraten?

Le ministre estime-t-il qu'il est suffisant que seulement six magistrats assis et trois du parquet soient tenus de prouver leur connaissance de l'autre

Vindt de minister het voldoende dat amper zes magistraten van de

zetel en drie van het parket een bewijs van kennis van de andere taal moeten voorleggen? Hoeveel van die tweetaligen zijn momenteel Nederlandstalig en hoeveel Franstalig? Is het niet wenselijk dat op dat vlak de nodige wetwijzigingen worden aangebracht, zoals we al hadden gevraagd tijdens het debat over de taalproblematiek van de rechters in Brussel?

07.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega's, het hoofdbeginsel is dat de Franse afdelingen van de drie kamers van het Hof kennis nemen van de zaken in het Frans en de Nederlandstalige afdelingen van de drie kamers van de zaken in het Nederlands.

De Nederlandstalige afdelingen van de kamers zijn bijna altijd samengesteld uit magistraten die behoren tot het Nederlandse taalstelsel. De samenstelling van de afdelingen is overigens weergegeven in het jaarverslag van het Hof van Cassatie. Wat 2001 betreft, kan ik verwijzen naar pagina 523. De magistraten van het Hof nemen in principe zitting in de taal van hun diploma.

Ik merk hierbij op dat de wet van 15 juni 1935 op het gebruik in taalzaken niet vereist dat de Franstalige magistraten zowel van de zetel als van het parket die zitting nemen in de Nederlandstalige afdelingen, het bewijs leveren van de kennis van het Nederlands aan de hand van een taalexamen. De korpschefs van de zetel en het parket moeten er zich wel van vergewissen dat de bedoelde Franstalige magistraten de facto kennis hebben van het Nederlands.

Wegens het te korte tijdsbestek konden mij nog geen concrete cijfers worden bezorgd door de procureur-generaal van het Hof van Cassatie. Zodra ik die cijfers heb, zal ik ze u geven. Wel wordt erop gewezen dat van de veertien referendarissen van het Hof er tien Nederlandstalig zijn. Daarenboven blijkt uit de statistieken dat het aantal binnengekomen Nederlandstalige zaken is verminderd. Er is een daling van 2% te constateren, namelijk van 57% naar 55%.

07.03 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK: U verwijst naar bijkomende informatie die u nog zou krijgen. Ik hoop natuurlijk dat ik die ook zal ontvangen.

Ik heb uit uw antwoord begrepen dat in elk geval de Franstalige afdelingen zelf geen Nederlandstalige dossiers behandelen. Bijna altijd zitten er Nederlandstaligen in de Nederlandstalige afdelingen. Ik heb hier bladzijde 523 voor mij waar u naar verwijst. Diegenen die daarin zitten zijn waarschijnlijk allemaal Nederlandstaligen. Wellicht zullen er af en toe mensen in de plaats zetelen, en daardoor als Franstalige in die Nederlandstalige afdelingen zitting hebben. Dat is wat ik durf afleiden uit uw antwoord.

U zegt tegelijkertijd dat niet alle Franstaligen die in Nederlandstalige afdelingen zitten het bewijs moeten hebben geleverd van, maar dat men gewoon de facto kijkt naar de talenkennis. Dat lijkt me al een

langue? Une modification de la loi ne s'impose-t-elle pas? Parmi les bilingues, combien sont-ils néerlandophones?

07.02 **Marc Verwilghen**, ministre: Les sections francophones des trois chambres de la Cour connaissent des affaires en français, les sections néerlandophones de celles en néerlandais. Les départements néerlandophones sont pratiquement toujours composés de magistrats du rôle linguistique néerlandais.

La loi du 15 juin 1935 sur l'utilisation des langues en matière judiciaire n'exige pas que les magistrats francophones, tant de la magistrature assise que du parquet, siégeant dans une section néerlandophone, aient réussi un examen linguistique. Les chefs de corps sont toutefois garants de la connaissance de la langue du magistrat.

Le procureur général près la Cour de cassation n'est pas en mesure de me fournir des chiffres dans des délais très courts.

Dix des quatorze référendaires près la Cour de cassation sont néerlandophones. Le nombre d'affaires néerlandophones entrantes est passé de 57 pour cent en 2000 à 55 pour cent.

07.03 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): J'espère également recevoir les informations complémentaires que le ministre attend.

Les sections francophones ne traitent donc elles-mêmes aucune affaire du rôle néerlandophone. Je suppose que des conseillers francophones remplaceront de temps à autre leurs collègues néerlandophones. Étant donné que des magistrats francophones participeront à la formation du droit néerlandophone dans des

volkomen verkeerde manier van werken, want die mensen moeten toch bijdragen tot Nederlandstalige rechtspraak in vrij belangwekkende dossiers. Cassatiedossiers zijn meestal toch belangwekkend, want ze werden aangebracht door advocaten van Cassatie. Meestal is dat toch een vrij overlegd en vrij belangwekkend dossier vooraleer men tot cassatie overgaat.

Ten slotte zegt u dat er een vermindering is van het aantal Nederlandstalige zaken. Dat is niet verwonderlijk als men veel langer moet wachten aan Nederlandstalige kant, dan aan Franstalige kant. Men zet dus minder vlug de stap naar Cassatie. Hoe dan ook, het blijft een feit – en dat leid ik ook uit uw antwoord af – dat Franstalige magistraten, die niet eens een bewijs hebben geleverd van hun kennis van het Nederlands, mee oordelen in Nederlandstalige dossiers. Ik wacht op uw verdere details om daar nog vragen over te stellen of mij daarin te verdiepen.

U hebt niet geantwoord op het belangrijkste deel van mijn vraag: welke conclusie trekt u eruit? Vindt u dat het voldoende is dat amper zes magistraten van de zetel – dus op dertig magistraten – een bewijs kunnen leveren van de kennis van de andere taal? Ik denk dat dit bijna een retorische vraag is. Het is absoluut onvoldoende! Drie parketmagistraten is ook veel te weinig. Ik hoop nog altijd een antwoord te krijgen. Ik hoop dat dit in het deel vervat zit dat we nog zullen krijgen. Hoeveel van die zes of van die drie zijn er op dit moment Nederlandstalig en hoeveel Franstalig? Ook daaromtrent blijf ik in de kou staan en hoop ik van u nog een antwoord te krijgen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

08 Vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "de ernstige problemen met het vergelijkend DNA-onderzoek" (nr. 7814)

08 Question de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "les sérieux problèmes liés à l'examen comparatif de l'ADN" (n° 7814)

08.01 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de voorzitter, de wet van 22 maart 1999 voorzag in de mogelijkheid om daders van misdrijven te identificeren, onder meer door de vergelijking van het DNA dat men aantreft op sporen met het DNA van veroordeelden en verdachten.

Dit moest een belangrijk instrument worden bij het identificeren van daders van misdrijven. Om die wet van 22 maart 1999 van kracht te laten worden, waren er uitvoeringsbesluiten nodig. We hebben moeten wachten op die besluiten tot 30 maart 2002, meer dan drie jaar na de goedkeuring van de wet. Door de publicatie van die uitvoeringsbesluiten op 30 maart 2002 is de wet van 22 maart 1999 van kracht geworden.

Nu blijkt dat deze uitvoeringsbesluiten in de praktijk niet toegepast kunnen worden. De vraag rijst of hierdoor het vergelijkend DNA-onderzoek rechtsgeldig kan worden verricht.

De vragen die ik hieromtrent aan de minister van Justitie zou willen stellen zijn de volgende.

dossiers relatief belangrijk, qui ont en effet été introduits sur avis contraignant d'un avocat près la Cour de cassation, il ne me paraît pas logique que ces magistrats ne doivent pas apporter la preuve de leur connaissance du néerlandais. Le nombre d'affaires néerlandophones diminuera certainement s'il faut attendre très longtemps avant d'obtenir un arrêt du côté néerlandophone; l'enthousiasme pour les pourvois en cassation diminuera.

Le ministre trouve-t-il suffisant que seulement six magistrats du siège sur trente et trois magistrats du parquet doivent fournir la preuve de la connaissance de l'autre langue? Parmi ces six et trois magistrats, combien sont néerlandophones et combien sont francophones? Le ministre n'a pas répondu; j'espère trouver une réponse dans les informations complémentaires.

08.01 Tony Van Parys (CD&V): Les arrêts d'exécution du 30 mars 2002 règlent la procédure d'identification par analyse ADN, rendue possible par la loi du 22 mars 1999. Ces arrêts d'exécution ne seraient pas applicables dans la pratique. L'identification par analyse ADN est-elle valable en droit? Où le problème réside-t-il et comment sera-t-il résolu? Les banques de données nationales 'condamnés' et 'criminalistique' sont-elles opérationnelles? Dans la négative, pourquoi? Que fait-on des données qui ont d'ores et déjà été recueillies?

Ten eerste, kan de minister bevestigen dat de uitvoeringsbesluiten van de wet van 22 maart 1999 onuitvoerbaar zijn? Waarin bestaat het probleem? Wat doet de minister eraan?

Ten tweede, kan op dit ogenblik vergelijkend DNA-onderzoek rechtsgeldig worden verricht? Is de nationale gegevensbank “veroordeelden” operationeel? Hetzelfde geldt wat de nationale gegevensbank “criminalistiek” betreft. U zult zich herinneren dat om het vergelijkend DNA-onderzoek mogelijk te maken er twee nationale gegevensbanken moesten komen: een nationale gegevensbank veroordeelden en een nationale gegevensbank criminalistiek. De vraag is of deze gegevensbanken operationeel zijn, zo neen, waarom niet?

Ten derde, wat is het lot van de gegevens die tot op heden ingevolge DNA-onderzoek door de verscheidene laboratoria werden verzameld? Want er werden natuurlijk heel wat gegevens verzameld en opgeslagen. Blijven deze gegevens bruikbaar?

Tot daar, mijnheer de voorzitter, de vragen aan de minister van Justitie.

08.02 Minister **Marc Verwilghen**: Collega Van Parys, uw vraag verwijst naar het koninklijk besluit van 4 februari 2002 ter uitvoering van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken. Dit besluit werd op 30 maart gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

In uw vraagstelling suggereert u dat er zware praktische moeilijkheden zouden bestaan met betrekking tot dit besluit. In een schrijven van 21 mei 2002 vermeldt de heer Ladrière, procureur-generaal van Bergen, dat er inderdaad enkele praktische problemen zouden zijn betreffende de implementatie van de eerste twee artikels van het besluit. Deze artikels slaan op de behandeling van aangetroffen sporen van materiaal.

Verdere details omtrent deze praktische problemen werden mij evenwel niet gegeven, dus ze zullen niet onoverkomelijk geweest zijn. Aangezien de heer Ladrière meldt dat het zijn intentie is om in overleg met zijn collega's en de betrokken laboratoria een aantal richtlijnen op te stellen in verband met de behandeling van sporen van celmateriaal, met het oog op een DNA-onderzoek. Een advocaat-generaal werd belast met de taak een werkgroep samen te stellen en een ontwerp van richtlijn voor te bereiden.

Wat de databanken “veroordeelden” en “criminalistiek” betreft, die gebaseerd zijn op de CODES-software, wens ik op te merken dat deze reeds lang operationeel zijn en naar behoren functioneren, zij het dat de personeelsbezetting ruimer zou mogen zijn.

Het zal u echter niet onbekend zijn dat de databank Veroordeelden moet worden gevoed op verzoek van het Openbaar Ministerie. Dat staat in artikel 5, paragraaf 2 van de wet van 22 maart 1999. In dat verband lijkt het me eveneens wenselijk dat de werkgroep, die bestaat bij het College van de procureurs-generaal, zich over deze problematiek zou buigen.

08.02 **Marc Verwilghen**, ministre: M. Van Parys prétend que l'application de l'arrêté royal du 4 février 2002, publié le 30 mars 2002, se heurterait à de sérieux problèmes pratiques. Il est exact que le procureur général Ladrière de Mons a, dans une lettre du 21 mai, soulevé certains problèmes pratiques concernant l'application des articles 1 et 2 de cet arrêté, qui portent sur le traitement de traces de matériel cellulaire. Nous ne disposons toutefois pas de détails supplémentaires. M. Ladrière voudrait mettre sur pied une concertation avec les procureurs-généraux et les laboratoires afin d'élaborer un certain nombre de directives relatives au traitement de traces de matériel cellulaire en vue d'une analyse ADN. Un groupe de travail sera constitué et un projet de directive sera élaboré.

In uw laatste vraag verwijst u naar het lot van de gegevens die tot op heden door de verschillende laboratoria werden verzameld. Ik verwijs naar artikel 23, paragraaf 2 van het koninklijk besluit dat terzake bepaalt dat tot het einde van de overgangstermijn van 1 jaar de laboratoria gerechtigd zijn een elektronische kopie van de DNA-profielen te bewaren. Daarna zal dat niet meer kunnen. Deze praktijk werd overigens impliciet goedgekeurd door een arrest van het Hof van Cassatie van 31 januari 2001, waarin het bijhouden van DNA-profielen voor gerechtelijke expertises niet in strijd werd geacht met de toenmalige wetgeving.

08.03 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik neem akte van wat de minister zegt, met name dat de praktische problemen niet onoverkomelijk zouden zijn. Mijnheer de minister van Justitie, dat wordt formeel tegengesproken door al degenen die met deze materie begaan zijn. Ik citeer even uit een verslag van een vergadering met experts terzake:

"De l'avis général, l'arrêté royal en question est tellement inapplicable qu'il serait plus sage de l'annuler et de le remplacer par un nouveau texte".

08.04 Minister Marc Verwilghen: Ik maak er u attent op dat ik deze dienst enkele weken geleden heb bezocht. Zelfs in een vrij uitgebreid onderhoud, dienst per dienst, werd daarover niet gesproken. Integendeel, in aanwezigheid van de heer Ladrière, werden de werkzaamheden toegelicht. Dat is alles wat ik daarop kan zeggen.

08.05 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik werd even door de minister onderbroken die zoals steeds, wanneer op een bepaald ogenblik een aantal aangelegenheden kenbaar worden gemaakt, uithaalt naar de bron of de dienst. Ik weet niet over welke dienst hij het heeft. Ik heb geciteerd uit een verslag van mensen die met deze materie bezig zijn en die zeer bezorgd zijn wegens het feit dat de wet van 22 maart 1999 niet kan worden toegepast.

Er zijn twee ergerlijke vaststellingen. De eerste vaststelling, mijnheer de minister, is dat de uitvoeringsbesluiten dermate zijn dat de wet niet kan worden toegepast. Een tweede vaststelling is dat dit in de commissie voor de Justitie wordt ontkend, waardoor men uiteraard het controlerecht vanwege de parlementsleden op de minister van Justitie ridiculiseert. Ik wens mijn bijzonder groot ongenoegen daarover uit te spreken.

Het meest flagrante in deze materie is echter dat vandaag in dit land vergelijkend DNA-onderzoek niet kan en niet mogelijk is, ten eerste, wegens het feit dat de DNA-uitvoeringsbesluiten niet toepasselijk zijn, dus helemaal niet aangepast zijn aan het terrein. Ten tweede kan dit niet wegens het feit dat de nationale gegevensbank Veroordeelden niet operationeel is. Dat kan te maken hebben met het feit dat deze gegevensbank op dit ogenblik niet gevoed is door de magistratuur. Het heeft echter vooral te maken met het feit dat het ministerieel besluit dat moet worden genomen om het beheer van deze nationale gegevensbank mogelijk te maken, nog steeds niet is

08.03 Tony Van Parys (CD&V): Le ministre estime donc qu'il n'y a pas de problèmes insurmontables. Les experts ne partagent toutefois pas ce point de vue.

08.04 Marc Verwilghen, ministre: Il y a quelques semaines, j'ai eu un entretien approfondi avec tous les services concernés. La concertation organisée avec M. Ladrière n'a pas non plus mis en lumière de difficultés insurmontables.

08.05 Tony Van Parys (CD&V): Les arrêtés d'exécution ne sont pas applicables. En Belgique, l'étude comparative ADN reste impossible à effectuer. La banque de données relative aux personnes condamnées n'est toujours pas opérationnelle parce que l'arrêté ministériel qui doit en régler la gestion n'a pas encore été pris. Voilà, en ce qui concerne la lutte contre la criminalité, une bévue de taille!

uitgevaardigd.

Het probleem is dus, ten eerste, dat we voor een wet staan die van kracht is ingevolge de publicatie van het uitvoeringsbesluit. Ten tweede, is deze wet niet toepasbaar en is het dus op dit ogenblik zo dat in dit land, ondanks een van kracht zijnde wetgeving, het vergelijkend DNA-onderzoek rechtsgeldig niet kan worden gevoerd. Dat brengt met zich dat men enorme risico's neemt in tal van individuele dossiers door op basis van een dergelijke kaduke regelgeving DNA-onderzoek te laten gebeuren. Ik vind dit vreselijk in de strijd tegen criminaliteit. Ik hoop dat de reactie op deze vraag er niet in zal bestaan van, ten eerste, na te gaan hoe Van Parys aan dit verslag is gekomen en, ten tweede, door degenen die op deze zitting aanwezig waren de les te lezen, zoals dat in het verleden al zoveel keren is gebeurd. Het is van het grootst mogelijk belang dat wij kunnen beschikken over het vergelijkend DNA-onderzoek en dat de wetten die in dit Parlement unaniem zijn goedgekeurd degelijk worden uitgevoerd, zodat we de mensen niet de illusie geven dat wij in dit land over geavanceerde technieken beschikken om de criminaliteit te lijf te gaan. We hebben de mensen en de publieke opinie de illusie gegeven dat we over vergelijkend DNA-onderzoek kunnen beschikken, maar de wetgever of de uitvoerende macht in deze heeft de zaak dermate verknoeid dat deze technieken in realiteit niet meer kunnen worden toegepast.

Ik vrees dat het moment waarop men in concrete dossiers tot deze vaststelling zal komen, een bijzonder pijnlijk moment zal zijn.

08.06 Minister **Marc Verwilghen**: Ik heb het al een aantal keren meegemaakt dat hier wordt geciteerd uit verslagen die totaal onbekend zijn aan de minister van de Justitie. Ik vraag niet eens aan de heer Van Parys dat hij mij de bron bekendmaakt. Als het document bestaat en het is van die aard dat het wordt overgemaakt, het is altijd welkom bij mij.

Voor het overige heb ik hier nog voorspellingen horen vallen. Verleden jaar werd gesproken over het faillissement van Justitie, de hete zomer binnen de gevangenissen, enzovoort. Ik heb hier dus al van alles gehoord. Dit betekent niet dat het daarom altijd in overeenstemming is met de realiteit.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

09 **Vraag van de heer Guy Hove aan de minister van Justitie over "de loonsverhoging voor de rechterlijke orde" (nr. 7815)**

09 **Question de M. Guy Hove au ministre de la Justice sur "l'augmentation de la rémunération des membres de l'ordre judiciaire" (n° 7815)**

09.01 **Guy Hove** (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag sluit wellicht aan bij de vraag die eerder deze namiddag werd gesteld door de heer Verherstraeten, maar door bepaalde omstandigheden kon ik hier niet vroeger zijn. Misschien val ik daardoor in herhaling, maar niettemin zal ik mijn vraag formuleren.

Naar aanleiding van de zogenaamde Copernicus-hervorming voor de federale ambtenaren, zou er ook een aantal toezeggingen gedaan

08.06 **Marc Verwilghen**, ministre: Voilà à nouveau des citations issues de documents anonymes. M. Van Parys n'est certes pas tenu de divulguer ses sources mais il est un fait que mes services aimeraient examiner le rapport de plus près.

09.01 **Guy Hove** (VLD): Ma question rejoint sans doute celle qu'a posée précédemment M. Verherstraeten.

Dans le cadre du plan Copernic, des concessions ont également été faites à l'ordre judiciaire.

zijn aan de rechterlijke orde. Zo hebben de ambtenaren van niveau 3 van de rechterlijke orde sinds januari jongstleden een loonsverhoging van 1% gekregen. De ambtenaren van niveau 2 zouden deze opslag krijgen met ingang van juni 2002, maar nu blijkt dat de ambtenaren van dit niveau deze opslag niet mochten ontvangen. Als reden hiervoor werd opgegeven dat zij niet in aanmerking komen voor het Copernicus-plan.

Ook blijft de verhoging van het vakantiegeld voor de personeelsleden van de rechterlijke orde uit. Ook dat is in tegenspraak met eerdere uitspraken, namelijk dat de verhoging van het vakantiegeld tot het niveau van de privé-sector ook zou gelden voor de rechterlijke orde. Ik verwijs daarvoor naar een vraag van de heer Verherstraeten, die eerder dit jaar in deze commissie werd gesteld. Bij de uitbetaling van het vakantiegeld in mei jongstleden bleek evenwel alles bij het oude te zijn gebleven, dus ook deze verhoging zou nu toch niet van toepassing zijn op deze mensen. Daarom had ik graag van de minister het volgende willen vernemen.

Ten eerste, wordt de verhoging van het vakantiegeld toegekend aan de personeelsleden van de rechterlijke orde? Ten tweede, zo ja, wanneer zal dat gebeuren? Ten derde, waarom is er voor de personeelsleden van niveau 2 nog geen loonsverhoging toegekend? Komt die er nog en zo ja, wanneer zal dat gebeuren?

09.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, ik zou kunnen verwijzen naar het antwoord dat ik daarnet heb gegeven aan collega Verherstraeten. De vragen 1 en 2 hebben net hetzelfde antwoord, maar indien u erop staat wil ik het wel nog eens voorlezen. U kunt het ook uit mijn nota's putten. Ik zal u mijn antwoord overhandigen.

De **voorzitter**: Dat maakt het pragmatisch korter.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

10 Vraag van de heer **Marcel Hendrickx** aan de minister van Justitie over "het betekenen van een exploit in strafzaken" (nr. 7818)

10 Question de M. **Marcel Hendrickx** au ministre de la Justice sur "la signification d'un exploit en matière pénale" (n° 7818)

10.01 **Marcel Hendrickx** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik wens u een praktische vraag te stellen over de toepassing van artikel 37 van het Gerechtelijk Wetboek dat handelt over de betekening van een exploit in strafzaken.

Het blijkt dat de terminologie van dat artikel niet werd aangepast aan de nieuwe politieorganisatie. Zo is er in een meergemeentezone een politiepost per gemeente, maar niet overal een politiecommissariaat. Zo is er ook in een meergemeentezone niet altijd een commissaris van politie en wordt het huidige hoofd bovendien korpschef genoemd en niet meer commissaris. Kortom, er schort iets aan de terminologie.

Nu heeft de procureur des Konings om procedurefouten te voorkomen een omzendbrief uitgevaardigd, zowel naar de

Toutefois, les fonctionnaires de niveau 2 n'ont pas reçu l'augmentation prévue pour juin 2002. La majoration du pécule de vacances se fait également attendre.

Le pécule de vacances du personnel de l'ordre judiciaire sera-t-il majoré? Dans l'affirmative, quand cette majoration interviendra-t-elle? Pour quelle raison les membres du personnel de niveau 2 n'ont-ils toujours pas bénéficié d'une augmentation de leur traitement? Cette augmentation sera-t-elle opérée? Dans l'affirmative, quand procèdera-t-on à cette augmentation?

09.02 **Marc Verwilghen**, ministre: Il s'agit des mêmes questions que celles de M. Verherstraeten. Je ferai donc la même réponse. Je la transmettrai à M. Hove.

10.01 **Marcel Hendrickx** (CD&V): La terminologie de l'article 37 du Code Judiciaire n'a pas été adaptée à la nouvelle organisation policière.

Pour prévenir des problèmes de procédure, le procureur du Roi de Turnhout a pris une circulaire à l'intention des huissiers de justice et des services de police. Tous les exploits doivent être signifiés au chef de corps ou à l'officier désigné par lui, mais au commissariat principal. En

gerechtsdeurwaarders als naar de politiediensten, waarin bepaald is dat alle exploten moeten worden betekend aan de korpschef of aan de door hem aangestelde officier, maar wel op het hoofdcommissariaat omdat dat het dichtst aanleunt bij de interpretatie van artikel 37 van het Gerechtelijk Wetboek. De gerechtsdeurwaarders hanteren de stelling dat in het bericht aan de betrokken persoon hetzelfde adres moet staan als dat waar het exploit betekend wordt. In de praktijk wordt nu het exploit een veertiental dagen bewaard op het hoofdcommissariaat en, indien het nog niet afgehaald is, wordt het bezorgd aan de politiepost van de woonplaats en wordt het meegegeven aan de wijkagent.

Dat heeft nogal wat nadelen voor de gerechtsdeurwaarders en in de eerste plaats voor de burger. De burger weet het ook niet meer; hij kan niet terecht in zijn gemeente en moet soms 15 à 20 kilometer doen om het exploit op te halen. Als hij het dan na 14 dagen ophaalt, blijkt het weer overgezonden te zijn aan de politiepost. Het is dus een regeling die moet worden gewijzigd. Daar komt nog bij dat het voor de politie heel wat administratie met zich meebrengt.

Daarom heb ik een aantal vragen, mijnheer de minister. Bent u bereid om op korte termijn richtlijnen te verspreiden waarin, bijvoorbeeld bij delegatie door de korpschef aan een personeelslid in iedere politiepost, de deurwaarder weer de exploten ter plaatse kan betekenen? Bent u ook bereid om eventueel de wetgeving terzake te actualiseren? De derde vraag komt vooral vanuit de politiediensten: bent u bereid te onderzoeken of de betekening van exploten in strafzaken op dezelfde manier kan gebeuren als de betekening van exploten in burgerlijke zaken?

10.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer Hendrickx, artikel 252, eerste lid, van de wet van 7 december 1998 bepaalt dat de opdrachten en bevoegdheden die de wet en de reglementaire besluiten toekennen aan de gemeentepolitie of aan haar personeelsleden, worden uitgeoefend door de lokale politie of haar personeelsleden. De door u aangehaalde omzendbrief is, onder voorbehoud van de interpretatie van de hoven en de rechtbanken, een correcte invulling van de wet. Men kan overigens opmerken dat de term politiecommissariaat nooit bestaan heeft in de wetgeving met betrekking tot de politie.

Indien er een korpschef is in de gemeente van de woonplaats van de betrokkene, voorziet artikel 37 paragraaf 1 van het Gerechtelijk Wetboek expliciet in de volgende oplossing: men kan namelijk betekenen aan de burgemeester, aan een schepen of aan een ambtenaar die daartoe de opdracht heeft. Behalve wanneer moet worden vastgesteld dat de huidige situatie een belangrijke bron van verwarring is, lijkt het niet opportuun op het ogenblik een omzendbrief uit te vaardigen, maar ik zal wel overleg terzake plegen met de minister van Binnenlandse Zaken.

Het zou uiteraard wel nuttig zijn om de terminologie van artikel 37 van het Gerechtelijk Wetboek aan te passen, hoewel het prioritaire karakter, behoudens tegenindicaties, moet worden genuanceerd. Ik ben bereid om te onderzoeken of de betekening in strafzaken kan gebeuren zoals de betekening in burgerlijke zaken, maar dat moet dan wel grondig gebeuren en men moet rekening houden met alle mogelijke facetten, ook al lijkt dat nu voor het ogenblik niet de

praktijk, l'exploit est conservé une quinzaine de jours au commissariat principal, après quoi il est adressé au poste de police du domicile et à l'agent de quartier. Cette réglementation présente des désavantages pour l'huissier de justice, pour le citoyen qui souvent ne peut plus réintégrer son propre domicile et pour la police qui est confrontée à un surcroît de travail.

Le ministre est-il prêt, dans un premier temps, à prendre à court terme, une circulaire qui autorise à nouveau l'huissier de justice à signifier l'exploit à la police du domicile et, dans un second temps, à actualiser la législation elle-même? La signification en matière pénale ne pourrait-elle du reste pas s'effectuer comme en matière civile, donc sans occasionner un surcroît de travail pour la police?

10.02 **Marc Verwilghen**, ministre: La circulaire du procureur du Roi de Turnhout prévoit selon moi une application correcte de la loi.

L'article 37, § 1er, du Code judiciaire prévoit explicitement une solution quand il n'y a pas de chef de corps dans la localité où est domicilié l'intéressé. Dans ce cas, on peut signifier au bourgmestre, à un échevin ou à un fonctionnaire délégué à cet effet.

Sauf si la situation actuelle est vraiment une source de confusion, il ne me paraît pas nécessaire de prendre une circulaire. Je vais me concerter avec mon collègue de l'Intérieur.

Il serait en revanche utile d'adapter la terminologie de l'article 37 du Code judiciaire. Toutefois, il convient de nuancer le caractère prioritaire de cette adaptation.

prioriteit.

Je suis prêt à examiner si la signification en matière pénale pourrait s'effectuer comme en matière civile, mais cela non plus ne constitue pas une priorité.

De **voorzitter**: Die prioriteiten zullen waarschijnlijk bij De Post geregeld worden, u zal daar uw collega Daems over moeten aanspreken.

10.03 Marcel Hendrickx (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik wil toch even reageren. De minister zegt dat het misschien niet blijkt dat er zo'n grote verwarring is.

10.03 Marcel Hendrickx (CD&V): En la matière, une réelle confusion règne sur le terrain. Une enquête s'impose.

Mijnheer de minister, ik denk dat op het veld die verwarring er wel is en dat het toch wel nuttig zou zijn om de zaak te onderzoeken naar terminologie en de toepassing in de praktijk.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

11 Vraag van de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de aanpak van de jeugdcriminaliteit in Brussel" (nr. 7820)

11 Question de M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "la lutte contre la délinquance juvénile à Bruxelles" (n° 7820)

11.01 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de afwezigheid van een coherente aanpak van de jeugdcriminaliteit door enerzijds de Franse gemeenschap en anderzijds door Justitie zorgt voor iets wat men stilaan kan beschrijven als radeloosheid bij de Brusselse bewindvoerders.

11.01 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): En raison du manque d'approche cohérente en matière de criminalité juvénile, la ville de Bruxelles est confrontée à des centaines de jeunes récidivistes. Le ministre-président et le bourgmestre de Bruxelles projettent à présent de créer un "centre de resocialisation". Le ministre de la Justice collaborerait à la création de ce centre, bien qu'il s'agisse d'une compétence communautaire.

Een goede weergave daarvan hebben we recent nog gezien in Het Laatste Nieuws van 29 en 30 juni 2002. Ik heb even gewacht om daarover vragen te stellen omdat ik eerst nog wat bijkomende informatie wou inwinnen.

Le ministre a-t-il été associé aux discussions concernant la mise sur pied d'un "centre de resocialisation"? Quel est l'état d'avancement de ce projet? Où ce centre sera-t-il situé? Quand verra-t-il le jour? Qui est compétent en la matière? Par qui ce projet est-il financé? Des projets similaires existent-ils dans d'autres villes? La communauté flamande participe-t-elle également à ce projet? Les francophones ne demandent que 10 places à Everberg. Ne serait-il pas plus logique d'ériger dans la

De hoofdstad wordt immers geconfronteerd met honderden recidivisten die lachen met politie en rechters en steeds opnieuw hervallen. Ik citeer commissaris Van Reusel van de politie van Brussel. Hij zegt: "Een 200-tal onopvoedbare crimineeltjes zijn de oorzaak van het onveiligheidsgevoel. Zij lachen met dit gevoel. Zij lachen met politie en jeugdrechters en hervallen steeds". Haal ze van de straat en onderwerp ze aan een ijzeren discipline was zijn voorstel.

Nu heeft de Brusselse minister-president samen met de Brusselse burgemeester – de burgemeester van Brussel-Stad – de idee gelanceerd voor een resocialisatiecentrum, een soort van internaat waar deze jongeren zouden moeten worden heropgevoed. Er wordt ook verwezen naar de minister van Justitie. In dit artikel wordt gezegd dat de federale minister van Justitie, Marc Verwilghen, alvast te vinden is voor het idee, maar elders had ik ook vernomen dat de minister op een of andere wijze zou meewerken aan de totstandkoming van dit initiatief, hoewel het hier om een materie gaat die volgens mij louter onder de bevoegdheden van de gemeenschappen lijkt te vallen. Het gaat hier immers om een soort

van internaat met opvoeding en dergelijke.

Ik heb daarover dan ook een aantal concrete vragen. Ten eerste, werd de minister van Justitie betrokken bij gesprekken over de oprichting van een zogenaamd resocialisatiecentrum in Brussel? In welke fase bevindt dit project zich? Is er een locatie gevonden? Vanaf wanneer kan dit project van start gaan?

Région de Bruxelles-Capitale un centre fermé comme celui d'Everberg? Ne serait-il pas préférable qu'Everberg relève exclusivement de la compétence de la Communauté flamande?

Ten tweede, kan er duidelijkheid worden geschapen over het feit onder wiens bevoegdheid dit project zal vallen? In welke mate zullen gewesten, gemeenten, gemeenschappen en Justitie hierbij worden betrokken? Welke instanties hebben tot nu toe reeds toegezegd om mee te werken?

Ten derde, wie zal er voor de financiering van dit project instaan? In welke mate zal het budget van Justitie hierdoor bezwaard kunnen worden? Bent u al aangesproken? Bestaan er gelijkaardige projecten in andere steden? Ik weet dat Mechelen op een gegeven moment met dit idee heeft gespeeld maar dat daar tot nu nog niet zoveel uitvoering aan was gegeven. Neemt Justitie daaraan deel? Hoe kunnen gemeenten en gewesten bij dit initiatief worden betrokken wanneer deze aangelegenheid – onderwijs en heropvoeding – strikt onder de bevoegdheid van de gemeenschappen valt? Of wordt ook de Vlaamse gemeenschap aangesproken? Aangezien Brussel dan toch een tweetalige stad is, wordt de Vlaamse gemeenschap hierbij betrokken?

Ten vijfde, hoe verklaart de minister dat er in Brussel grote vraag is naar een dergelijk internaat en dat tegelijkertijd de Franse gemeenschap helemaal geen grote vragen stelt naar meer betrokkenheid bij de instelling van Everberg. We hebben nu gelezen dat zij maar tien van de vijftig plaatsen in Everberg opvragen, terwijl precies aan Franstalige kant de problemen zich situeren. Dat blijkt gewoon uit uw eigen cijfers over de uithandengeving en jonge criminelen die in de gevangenissen zitten. Daar blijkt tweederde Franstalig en eenderde Nederlandstalig te zijn. Welnu, inzake Everberg is men helemaal geen vragende partij maar hier is men bij de Franstalige partijen dan wel ineens vragende partij. Begrijpe wie begrijpe kan.

Zou het niet veel logischer zijn, mijnheer de minister, dat er gewoon een tweede Everberg wordt geïnstalleerd maar dan binnen de grenzen voor Brussel 19, specifiek voor die heel grote groep jonge criminelen in Brussel? Ik heb immers begrepen dat die 200 alleen gelden voor Brussel-Stad en niet voor Brussel 19.

Is het, gezien de gebrekkige Franstalige belangstelling voor Everberg, niet nuttig om de instelling van Everberg volledig Nederlandstalig te maken? Dat lijkt mij toch ook een vraag die kan worden gesteld. Als er maar 10 van de 50 mensen die in Everberg zouden worden opgesloten Franstalig zijn, dan vraag ik mij af of het wel nuttig is dat de Franse gemeenschap zo specifiek en zo intensief bij dit project van Everberg wordt betrokken. Dat lijkt mij volstrekt overbodig.

11.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer Laeremans, ik ben betrokken geweest bij de voorbereidende gesprekken, omdat bij de plannen voor de inrichting van het gesloten centrum in Brussel

11.02 **Marc Verwilghen**, ministre: J'ai été associé aux discussions préliminaires parce qu'il fallait

grenzen van vele bevoegdheden moeten worden afgetast. Instellingen waar, op grond van een federale wet, federale jeugdmagistraten minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, in zouden kunnen onderbrengen, moeten logischerwijs mijn aandacht gaande houden.

Het project situeert zich nog steeds in de fase van voorbereidende en aftastende gesprekken, wat meteen een antwoord geeft op al uw hierop gesteunde andere vragen. Er wordt dus nagegaan wie institutioneel voor wat bevoegd is. De gemeenschappen en de jeugdmagistraten zullen zeker bij de onderhandelingen betrokken worden.

Vermits het duidelijk is dat men te Brussel een biocommunaire instelling wenst op te richten, is de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie bevoegd. Ik begrijp trouwens niet goed hoe een vraag naar een eventuele belangstelling van de Franse Gemeenschap in Everberg gesitueerd moet worden in een aangelegenheid waarop men in het kader van specifieke gemeenschappelijke gemeenschapsbevoegdheden voor Brussel een antwoord wenst te bieden. In die omstandigheden denk ik dan ook dat het geen zin heeft om verder in te gaan op de vragen die u met betrekking tot Everberg hebt gesteld.

11.03 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik heb hier vandaag een nieuwe term gehoord, de biocommunaire aangelegenheden, dat zal wel bicommunautaire aangelegenheden zijn.

Wat de bevoegdheid van de minister betreft, is het enerzijds toch wel tegenstrijdig met wat daarstraks gezegd werd over de instelling in Doornik. Daar wordt de bevoegdheid zoveel mogelijk afgewezen. Hier is er sprake van de bevoegdheid van de jeugdrechter op grond van federale wetgeving om minderjarigen te plaatsen en dus zijn we wel betrokken. Het lijkt me niet allemaal even logisch.

Ik blijf erbij, mijnheer de minister, dat ik het vreemd vind dat men vanuit Franstalige hoek geïnteresseerd is in een dergelijk internaat. Dat men bovendien Everberg tegelijkertijd afwijst, is absoluut niet logisch. Dat geeft ook aan dat men blijft zweren bij een zachte aanpak: er wordt een soort van internaat voor zware criminelen gecreëerd. Heel het debat is nog verscherpt naar aanleiding van zware incidenten in de Nieuwstraat waar twee jongerenbendes mekaar met revolvers te lijf zijn gegaan. Daarbij viel een zwaargewonde.

Volgens mij is die oplossing natuurlijk altijd beter dan niets. Doch voor die zware jonge criminelen moet iets sterkers achter de hand gehouden worden, zodat ervoor gezorgd kan worden dat ze aan echte, zware dwangmaatregelen onderworpen kunnen worden. Een gesloten instelling van Justitie blijft in die zin nuttig. Niettemin denk ik dat zo een internaat op zichzelf nuttig kan zijn. Dat dreigt evenwel in een kluwen van bevoegdheden terecht te komen. U zegt zelf dat het zich nog altijd in een discussiefase bevindt. Ik denk niet dat we er het eerste jaar uit zullen geraken. Op korte termijn biedt het project in elk geval weinig oplossingen.

Het incident is gesloten.

déterminer les limites de nombreuses compétences.

Nous vérifions quelle instance est compétente au niveau institutionnel. Les Communautés et les magistrats de la jeunesse participeront très certainement aux négociations.

Puisqu'il s'agit d'institutions bicommunautaires, c'est la commission communautaire qui est compétente. L'intérêt que la Communauté française pourrait manifester pour Everberg n'a donc rien à voir avec ce dossier.

11.03 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Le ministre rejette autant que possible la compétence fédérale en ce qui concerne Tournai mais pas ici. Je m'en étonne.

Il est illogique qu'on ne manifeste pas, du côté francophone, d'intérêt pour Everberg alors que c'est le cas pour cet internat. On continue de ne jurer que par une méthode douce alors qu'on est en présence de criminels dangereux.

Cet internat peut être très utile en soi mais, à court terme, il n'offre aucune solution.

L'incident est clos.

*De openbare commissievergadering wordt gesloten om 16.00 uur.
La réunion publique de commission est levée à 16.00 heures.*